Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΠΡΩΤΗ ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 24ης Ιουλίου 1973

περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητος πρωτασφαλίσεως, εκτός της ασφαλίσεως ζωής, και την άσκηση αυτής

(73/239/ΕΟΚ)

(ΕΕ L 228 της 16.8.1973, σ. 3)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Οδηγία 76/580/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 1976	L 189	13	13.7.1976
►**M2**	Οδηγία 84/641/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 1984	L 339	21	27.12.1984
►**M3**	Οδηγία 87/343/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Ιουνίου 1987	L 185	72	4.7.1987
►**M4**	Οδηγία 87/344/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Ιουνίου 1987	L 185	77	4.7.1987
►**M5**	Δευτερη Οδηγία 88/357/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Ιουνίου 1988	L 172	1	4.7.1988
►**M6**	Οδηγία 90/618/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 8ης Νοεμβρίου 1990	L 330	44	29.11.1990
►**M7**	Οδηγία 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Ιουνίου 1992	L 228	1	11.8.1992
►**M8**	Οδηγία 95/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 1995	L 168	7	18.7.1995
►**M9**	Οδηγία 2000/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Μαΐου 2000	L 181	65	20.7.2000
►**M10**	Οδηγία 2002/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 2002	L 77	17	20.3.2002

Τροποποιείται από:

►**A1**	Πράξη προσχώρησης της Ελλάδας	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας	L 302	23	15.11.1985
►**A3**	Πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας	C 241	21	29.8.1994
	(όπως προσαρμόστηκε από την απόφαση 95/1/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ του Συμβουλίου)	L 1	1	1.1.1995

Σημείωση: Αυτή η κωδικοποιημένη έκδοση περιέχει αναφορές στην ευρωπαϊκή λογιστική μονάδα ή/και στο Ecu, οι οποίες, από την 1η Ιανουαρίου 1999, πρέπει να θεωρούνται ως αναφορές στο ευρώ — κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3308/80 του Συμβουλίου (ΕΕ L 345 της 20.12.1980, σ. 1) και κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1103/97 του Συμβουλίου (ΕΕ L 162 της 19.6.1997, σ. 1)· διορθωτικό στην ΕΕ L 313 της 21.11.1998, σ. 29.

▼B

ΠΡΩΤΗ ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 24ης Ιουλίου 1973

περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητος πρωτασφαλίσεως, εκτός της ασφαλίσεως ζωής, και την άσκηση αυτής

(73/239/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

την συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος, και ιδίως το άρθρο 57 παράγραφος 2,

το γενικό πρόγραμμα για την κατάργηση των περιορισμών στην ελευθερία εγκαταστάσεως [1], και ιδίως τον Τίτλο IV/C,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Συνελεύσεως [2],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [3],

Εκτιμώντας:

ότι δυνάμει του γενικού προγράμματος που αναφέρεται ανωτέρω, η άρση των περιορισμών στην ίδρυση πρακτορείων και υποκαταστημάτων προϋποθέτει, όσον αφορά τις πρωτασφαλιστικές επιχειρήσεις, τον συντονισμό των όρων αναλήψεως και ασκήσεως· ότι ο συντονισμός αυτός πρέπει να πραγματοποιηθεί κατ' αρχήν για τις πρωτασφαλίσεις εκτός των ασφαλίσεων ζωής·

ότι για να διευκολυνθεί η ανάληψη των ασφαλιστικών αυτών δραστηριοτήτων καθώς και η άσκησή τους πρέπει να καταργηθούν ορισμένες διαφορές που υπάρχουν μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών όσον αφορά τον έλεγχο· ότι για να πραγματοποιηθεί ο σκοπός αυτός και να εξασφαλισθεί συγχρόνως μια επαρκής προστασία των ασφαλισμένων και των τρίτων σε όλα τα Κράτη μέλη, πρέπει να συντονισθούν ιδίως οι διατάξεις οι σχετικές με τις οικονομικές εγγυήσεις που απαιτούνται από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις·

ότι μια ταξινόμηση των κινδύνων κατά κλάδους είναι αναγκαία για να καθορισθούν, ιδίως, οι δραστηριότητες που αποτελούν αντικείμενο της υποχρεωτικής αδείας και το ελάχιστο ποσό του κεφαλαίου εγγυήσεως που καθορίζεται σε συνάρτηση με τον ασκούμενο κλάδο ασφαλίσεως·

ότι πρέπει να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας ορισμένες ενώσεις αλληλασφαλίσεως οι οποίες, δυνάμει του νομικού τους καθεστώτος, πληρούν όρους ασφαλείας και προσφέρουν ειδικές οικονομικές εγγυήσεις· ότι πρέπει επί πλέον να εξαιρεθούν ορισμένοι οργανισμοί σε πολλά Κράτη μέλη, των οποίων η δραστηριότης εκτείνεται σε ένα πολύ περιορισμένο τομέα και περιορίζεται εκ του καταστατικού σε ορισμένη περιοχή ή σε συγκεκριμένα πρόσωπα·

ότι οι διάφορες νομοθεσίες περιλαμβάνουν διαφορετικούς κανόνες ως προς την σώρευση της ασφαλίσεως ασθενείας, της ασφαλίσεως πιστώσεων και εγγυήσεων και της ασφαλίσεως νομικής προστασίας, τόσο μεταξύ αυτών, όσο και μεταξύ άλλων κλάδων ασφαλίσεως· ότι η διατήρηση της διαφοράς αυτής, μετά την κατάργηση των περιορισμών στο δικαίωμα εγκαταστάσεως στους λοιπούς κλάδους εκτός της ασφαλίσεως ζωής, θα αφήσει ανέπαφα τα εμπόδια στην εγκατάσταση· ότι πρέπει να προβλεφθεί μια λύση στο πρόβλημα αυτό στο πλαίσιο ενός

([1]) ΕΕ αριθ. 2 της 15.1.1962, σ. 36/62.
([2]) ΕΕ αριθ. C 27 της 28.3.1968, σ. 15.
([3]) ΕΕ αριθ. 158 της 18.7.1967, σ.1.

▼B

μεταγενέστερου συντονισμού που θα πρέπει να πραγματοποιηθεί εντός σχετικώς βραχείας προθεσμίας·

ότι είναι αναγκαίο να επεκταθεί σε κάθε Κράτος μέλος ο έλεγχος σε όλους τους κλάδους ασφαλίσεως που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία· ότι ο έλεγχος αυτός δεν είναι δυνατός παρά μόνον αν οι δραστηριότητες αυτές υπόκεινται σε διοικητική άδεια· ότι επομένως, πρέπει να καθορισθούν οι προϋποθέσεις χορηγήσεως ή ανακλήσεως της αδείας αυτής· ότι είναι απαραίτητο να προβλεφθεί η άσκηση ενδίκων μέσων κατά των αποφάσεων αρνήσεως ή ανακλήσεως·

ότι πρέπει να υπαχθούν οι λεγόμενοι κλάδοι μεταφορών που αναφέρονται στους αριθμούς 4, 5, 6, 7, και 12 του σημείου Α του παραρτήματος και οι κλάδοι πιστώσεως που αναφέρονται στους αριθμούς 14 και 15 του σημείου Α του παραρτήματος σε ένα πιο εύκαμπτο καθεστώς, λόγω των συνεχών διακυμάνσεων των εμπορευματικών και πιστωτικών συναλλαγών·

ότι η εξεύρεση μιας κοινής μεθόδου υπολογισμού των τεχνικών αποθεματικών αποτελεί επί του παρόντος αντικείμενο μελέτης επί κοινοτικού επιπέδου· ότι επομένως, κρίνεται σκόπιμο να αντιμετωπισθούν με μεταγενέστερες οδηγίες ο συντονισμός στο θέμα αυτό καθώς και τα ζητήματα τα σχετικά με τον καθορισμό των κατηγοριών τοποθετήσεως και με την αποτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού·

ότι είναι αναγκαίο οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις να διαθέτουν, επί πλέον των επαρκών τεχνικών αποθεματικών για την αντιμετώπιση των συμβατικών υποχρεώσεων κι ένα πρόσθετο αποθεματικό, λεγόμενο περιθώριο φερεγγυότητος, που αντιστοιχεί στην ελεύθερη βάρους περιουσία τους για αντιμετώπιση των επιχειρηματικών κινδύνων· ότι, για να εξασφαλισθεί εν προκειμένω ότι οι επιβαλλόμενες υποχρεώσεις καθορίζονται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, και τίθενται σε ίση μοίρα από απόψεως ανταγωνισμού οι ισομεγέθεις επιχειρήσεις, πρέπει να προβλεφθεί ότι το περιθώριο αυτό θα είναι ανάλογο προς τον συνολικό όγκο των εργασιών της επιχειρήσεως και ότι θα καθορίζεται ως συνάρτηση δύο δεικτών ασφαλείας, που θα στηρίζονται ο ένας επί των ασφαλίστρων και ο άλλος επί των ασφαλιστικών ζημιών·

ότι είναι αναγκαίο να απαιτείται ένα ελάχιστο κεφάλαιο εγγυήσεως ανάλογα με την σοβαρότητα του κινδύνου στους ασκούμενους κλάδους ασφαλίσεως, τόσο για να εξασφαλισθεί ότι οι επιχειρήσεις διαθέτουν από την στιγμή της συστάσεώς τους επαρκή μέσα, όσο και για να εξασφαλισθεί ότι σε καμμία περίπτωση το περιθώριο φερεγγυότητος δεν θα πέσει κατά την διάρκεια της ασκήσεως της δραστηριότητος κάτω του ελαχίστου ορίου ασφαλείας·

ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθούν μέτρα για την περίπτωση που η οικονομική κατάσταση της επιχειρήσεως θα καθίστατο τέτοια ώστε να της είναι δύσκολο να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της·

ότι οι συντονισμένοι κανόνες περί της ασκήσεως πρωτασφαλιστικών εργασιών στο εσωτερικό της Κοινότητος πρέπει, κατ' αρχήν, να εφαρμόζονται σε όλες τις επιχειρήσεις που δρούν στην αγορά και συνεπώς και στα πρακτορεία και υποκαταστήματα των επιχειρήσεων, των οποίων η έδρα ευρίσκεται εκτός της Κοινότητος· ότι πρέπει να προβλεφθούν, όσον αφορά τον τρόπο ελέγχου, ειδικές διατάξεις για τα εν λόγω πρακτορεία και υποκαταστήματα, δεδομένου ότι η περιουσία των επιχειρήσεων από τις οποίες εξαρτώνται ευρίσκεται εκτός της Κοινότητος·

ότι πρέπει να επιτραπεί η απάλυνση των ειδικών αυτών όρων, τηρουμένης συγχρόνως της αρχής ότι τα πρακτορεία και υποκαταστήματα των επιχειρήσεων αυτών δεν πρέπει να τύχουν ευνοϊκότερης μεταχειρίσεως από τις επιχειρήσεις της Κοινότητος·

ότι επιβάλλεται η θέσπιση ορισμένων μεταβατικών διατάξεων για να δυνηθούν οι υφιστάμενες μικρές και μεσαίες ιδίως επιχει-

▼B

ρήσεις να προσαρμοσθούν στις ρυθμίσεις που πρέπει να εκδοθούν από τα Κράτη μέλη σε εκτέλεση της παρούσης οδηγίας, υπό την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 53 της συνθήκης·

ότι επιβάλλεται να εξασφαλισθεί η ομοιόμορφη εφαρμογή των συντονισμένων κανόνων και να προβλεφθεί για τον σκοπό αυτόν στενή συνεργασία σ' αυτόν τον τομέα μεταξύ της Επιτροπής και των Κρατών μελών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Γενικές διατάξεις

▼M2

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία αφορά την ανάληψη της μη μισθωτής δραστηριότητας της πρωτασφάλισης, συμπεριλαμβανομένης της δραστηριότητας βοήθειας που αναφέρει η παράγραφος 2, η οποία ασκείται από τις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στο έδαφος κράτους μέλους ή επιθυμούν να εγκατασταθούν σ' αυτό, καθώς και την άσκηση της δραστηριότητας αυτής.

2. Η δραστηριότητα βοήθειας αφορά τη βοήθεια που παρέχεται στα πρόσωπα τα οποία περιέρχονται σε δυσχερή θέση κατά τη διάρκεια μετακινήσεων ή απουσίας από την κατοικία ή από τον τόπο της μόνιμης διαμονής τους. Συνίσταται στην ανάληψη, έναντι προηγούμενης καταβολής ασφαλίστρου, της υποχρέωσης άμεσης παροχής βοήθειας στον δικαιούχο σύμβασης βοήθειας, όταν αυτός περιέρχεται σε δυσχερή θέση λόγω τυχαίου γεγονότος, στις περιπτώσεις και με τους όρους που προβλέπει η σύμβαση.

Η βοήθεια είναι δυνατόν να συνίσταται σε παροχές εις χρήμα ή εις είδος. Οι παροχές εις είδος είναι δυνατόν να συνίστανται και στη χρησιμοποίηση του προσωπικού ή υλικού που ανήκουν σ' αυτόν που παρέχει τη βοήθεια.

Η δραστηριότητα βοήθειας δεν καλύπτει τις υπηρεσίες συντήρησης ή διατήρησης, την εξυπηρέτηση μετά την πώληση, καθώς και την απλή ένδειξη ή παροχή βοήθειας, ως μεσολάβηση.

3. Η ταξινόμηση κατά κλάδους των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο γίνεται στο παράρτημα.

▼B

Άρθρο 2

Η παρούσα οδηγία δεν αφορά:

1. Τις κάτωθι ασφαλίσεις:

   α) τον κλάδο ζωής, δηλαδή αυτόν που περιλαμβάνει ιδίως την ασφάλιση επιβιώσεως, την ασφάλιση θανάτου, την μικτή ασφάλιση, την ασφάλιση ζωής με επιστροφή ασφαλίστρων, τις τοντίνες, την γαμική ασφάλιση, την ασφάλιση γεννήσεως·

   β) την ασφάλιση προσόδου·

   γ) τις πρόσθετες ασφαλίσεις που διενεργούνται από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις ζωής, δηλαδή τις ασφαλίσεις σωματικών βλαβών περιλαμβανομένης της ανικανότητος για επαγγελματική εργασία, τις ασφαλίσεις θανάτου συνεπεία ατυχήματος, τις ασφαλίσεις αναπηρίας συνεπεία ατυχήματος και ασθενείας όταν οι διάφορες αυτές ασφαλίσεις συνάπτονται συμπληρωματικώς προς τις ασφαλίσεις ζωής·

▼B

δ) τις ασφαλίσεις που περιλαμβάνονται σε σύστημα κοινωνικών ασφαλίσεων·

ε) την ασφάλιση που ασκείται στην Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο, υπό το όνομα «permanent health insurance» (ασφάλιση ασθενείας, μακράς διαρκείας, μη ακυρώσιμη).

2. Τις κάτωθι εργασίες:

α) τις εργασίες κεφαλαιοποιήσεως, όπως ορίζονται από την νομοθεσία κάθε Κράτους μέλους·

β) τις εργασίες των οργανισμών προνοίας και βοηθείας, οι παροχές των οποίων ποικίλλουν ανάλογα με τους διαθέσιμους πόρους και στους οποίους η εισφορά των μελών καθορίζεται κατ' αποκοπή·

γ) τις εργασίες που πραγματοποιούνται από οργανισμό ο οποίος δεν έχει νομική προσωπικότητα και που έχουν ως αντικείμενο την αλληλασφάλιση των μελών του, άνευ πληρωμής ασφαλίστρων και άνευ δημιουργίας τεχνικών αποθεματικών·

▼M3

δ) έως μεταγενέστερο συντονισμό, οι εργασίες ασφαλίσεως εξαγωγικών πιστώσεων για το λογαριασμό ή με την εγγύηση του κράτους ή όταν το κράτος είναι ασφαλιστής.

▼M2

3. Τη δραστηριότητα βοήθειας όπου η επέμβαση περιορίζεται στις εξής εργασίες, οι οποίες πραγματοποιούνται σε περίπτωση ατυχήματος ή βλάβης οδικού οχήματος που κανονικά συμβαίνει στο έδαφος του κράτους μέλους του παρέχοντος την εγγύηση:

— την επιτόπου επισκευή, για την οποία ο παρέχων την εγγύηση χρησιμοποιεί, στις περισσότερες περιπτώσεις, δικό του προσωπικό και υλικό,

— τη μεταφορά του οχήματος μέχρι τον πλησιέστερο ή καταλληλότερο τόπο διενέργειας της επισκευής, ενδεχομένως δε και μεταφορά, κατά κανόνα με το ίδιο μέσο βοήθειας, του οδηγού και των επιβατών, μέχρι τον πλησιέστερο τόπο απ' όπου θα μπορέσον να συνεχίσουν το ταξίδι τους με άλλα μέσα,

— εφόσον προβλέπεται από το κράτος μέλος του παρέχοντος την εγγύηση μεταφορά του οχήματος, ενδεχομένως μαζί με τον οδηγό και τους επιβάτες, μέχρι την κατοικία τους, το σημείο εκκίνησης ή τον αρχικό τους προορισμό, στο εσωτερικό του ίδιου κράτους μέλους,

εκτός εάν οι εργασίες αυτές διενεργούνται από επιχείρηση που υπάγεται στην παρούσα οδηγία.

Όσον αφορά τις δύο πρώτες περιπτώσεις, η προϋπόθεση ότι το ατύχημα ή η βλάβη συνέβη στο έδαφος του κράτους μέλους του παρέχοντος την εγγύηση:

α) δεν ισχύει, εφόσον ο τελευταίος αυτός αποτελεί οργανισμό, μέλος του αποίου είναι ο δικαιούχος, και η επισκευή ή η μεταφορά του οχήματος πραγματοποιείται μετά από απλή επίδειξη της ταυτότητας μέλους, χωρίς πρότη επιβάρυνση, από ανάλογο οργανισμό του συγκεκριμένου κράτους βάσει συμφωνίας αμοιβαιότητας·

β) δεν απαγορεύει την παροχή τέτοιας βοήθειας στην Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο από ένα και τον αυτό αργανισμό που λειτουργεί και στα δύο αυτά κράτη.

Στην τρίτη περίπτωση, εάν το ατύχημα ή η βλάβη συνέβη στο έδαφος της Ιρλανδίας ή, όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο, στο έδαφος της Βορείου Ιρλανδίας, το όχημα, συνοδευόμενο ενδεχομένως από τον οδηγό και τους επιβάτες, δύναται να μεταφερθεί μέχρι την κατοικία τους, το σημείο εκκίνησης ή τον αρχικό προορισμό τους στο εσωτερικό του ενός ή του άλλου των εδαφών αυτών.

▼M2

Εξάλλου, η παρούσα οδηγία δεν αφορά τις εργασίες βοήθειας που πραγματοποιούνται μετά από ατύχημα ή βλάβη, εκτός του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, ενός οδικού οχήματος και συνίστανται στην μεταφορά του οχήματος αυτού συνοδευόμενου ενδεχομένως από τον οδηγό και τους επιβάτες μέχρι την κατοικία τους, εφόσον οι εργασίες αυτές πραγματοποιούνται από τη Λέσχη Αυτοκινήτου του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Οι επιχειρήσεις που υπάγονται στην παρούσα οδηγία μπορούν να διενεργούν τη δραστηριότητα που αναφέρεται στο παρόν σημείο, μόνο όταν έχουν πάρει άδεια για τον κλάδο 18 του σημείου Α του παραρτήματος υπό την επιφύλαξη του σημείου Γ αυτού. Στην περίπτωση αυτή, για τις εργασίες αυτές ισχύει η παρούσα οδηγία.

▼B

Άρθρο 3

▼M10

1. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις αλληλασφαλιστικές ενώσεις που πληρούν όλες τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) το καταστατικό τους προβλέπει διατάξεις για την πρόσκληση προς καταβολή πρόσθετων εισφορών ή μείωση των προσφερόμενων παροχών·

β) η δραστηριότητά τους δεν καλύπτει τους κινδύνους αστικής ευθύνης, εκτός εάν οι εν λόγω κίνδυνοι αποτελούν παρεπόμενη κάλυψη κατά την έννοια του σημείου Γ του παραρτήματος, ούτε τους κινδύνους πιστώσεων και εγγυήσεων·

γ) το ετήσιο ποσό των εισφορών από δραστηριότητες που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, δεν υπερβαίνει τα 5 εκατομμύρια ευρώ και

δ) το ήμισυ τουλάχιστον των εισφορών από δραστηριότητες που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, προέρχεται από πρόσωπα που είναι μέλη ένωσης αντασφάλισης.

Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις επιχειρήσεις που πληρούν όλες τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

— η επιχείρηση δεν ασκεί καμία δραστηριότητα η οποία εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, εκτός από εκείνη που περιγράφεται στον κλάδο 18 του σημείου Α του παραρτήματος,

— η δραστηριότητα αυτή περιορίζεται αποκλειστικά σε τοπικά πλαίσια και συνίσταται μόνο σε παροχή υπηρεσιών σε είδος και

— το ετήσιο ποσό των εισφορών που εισπράττονται βάσει της δραστηριότητας παροχής βοήθειας σε πρόσωπα που αντιμετωπίζουν δυσκολίες, δεν υπερβαίνει τα 200 000 ευρώ.

Ωστόσο, οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν παρεμποδίζουν ένα αλληλασφαλιστικό συνεταιρισμό να υποβάλει αίτηση για άδεια ή να συνεχίσει να έχει άδεια στα πλαίσια της παρούσας οδηγίας.

▼B

2. Η παρούσα οδηγία δεν αφορά επίσης ούτε και τις ενώσεις αλληλασφαλίσεως που έχουν συνάψει με ομοειδή επιχείρηση συμφωνία για συνολική αντασφάλιση των ασφαλιστικών συμβάσεων που συνάπτουν, ή την υποκατάσταση της εκδοχέως επιχειρήσεως στην εκχωρούσα επιχείρηση για την εκτέλεση των υποχρεώσεων που προκύπτουν από τις εν λόγω συμβάσεις.

Στην περίπτωση αυτή, η εκδοχεύς επιχείρηση υπόκειται στην ρύθμιση της οδηγίας.

▼B

Άρθρο 4

Η οδηγία δεν αφορά, εκτός αν τροποποιηθούν τα καταστατικά τους ως προς την αρμοδιότητα:

α) *στην Γερμανία*

Τους κάτωθι μονοπωλιακούς οργανισμούς δημοσίου δικαίου (Monopolanstalten):

1. Badische Gebäudeversicherungsanstalt, Karlsruhe
2. Bayerische Landesbrandversicherungsanstalt, München
3. Bayerische Landestierversicherungsanstalt, Schlachtviehversicherung, München
4. Braunschweigische Landesbrandversicherungsanstalt, Braunschweig
5. Hamburger Feuerkasse, Hamburg
6. Hessische Brandversicherungsanstalt (Hessiche Brandversicherungskammer), Darmstadt
7. Hessische Brandversicherungsanstalt, Kassel
8. Hohenzollernsche Feuerversicherungsanstalt, Sigmaringen
9. Lippische Landesbrandversicherungsanstalt, Detmold
10. Nassauische Brandversicherungsanstalt, Wiesbaden
11. Oldenburgische Landesbrandkasse, Oldenburg
12. Ostfriesische Landschaftliche Brandkasse, Aurich
13. Feuersozietät Berlin, Berlin
14. Württembergische Gebäudebrandversicherungsanstalt, Stuttgart.

Εν τούτοις, η κατά τόπον αρμοδιότης δεν θεωρείται ότι αλλάζει σε περίπτωση συγχωνεύσεως των οργανισμών αυτών που έχει ως αποτέλεσμα την διατήρηση υπέρ του νέου οργανισμού της κατά τόπον αρμοδιότητος των συγχωνευθέντων οργανισμών· επίσης η αρμοδιότης, ως προς τους ασκούμενους κλάδους, δεν θεωρείται ότι αλλάζει αν ο ένας από τους οργανισμούς αυτούς αναλαμβάνει για την αυτή περιοχή ένα ή περισσότερους κλάδους ενός των εν λόγω οργανισμών.

Τους κάτωθι ημικρατικούς οργανισμούς:

1. Postbeamtenkrankenkasse
2. Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten

β) *στην Γαλλία*

Τους κάτωθι οργανισμούς:

1. Caisse départementale des incendiés des Ardennes
2. Caisse départementale des incendiés de la Côte-d'Or
3. Caisse départementale des incendiés de la Marne
4. Caisse départementale des incendiés de la Meuse
5. Caisse départementale des incendiés de la Somme
6. Caisse départementale grêle du Gers
7. Caisse départementale grêle de l'Hérault

γ) *στην Ιρλανδία*

Voluntary Health Insurance Board

δ) *στην Ιταλία*

La Cassa di Previdenza per l'assicurazione degli sportivi (Sportass)

ε) *στο Ηνωμένο Βασίλειο*

The Crown Agents

▼M2

ζ) *στη Δανία*

Falcks Redningskorps A/S, København

▼A2

η) *στην Ισπανία*

Οι εξής δημόσιοι οργανισμοί:

1. Comisaría del Seguro Obligatorio de Viajeros
2. Consorcio de Compensación de Seguros
3. Fondo Nacional de Garantía de Riesgos de la Circulación.

▼B

Άρθρο 5

Κατά την έννοια της οδηγίας αυτής, πρέπει να νοείται ως:

▼M1

α) λογιστική Μονάδα: η Ευρωπαϊκή Λογιστική Μονάδα (ΕΛΜ) όπως την ορίζει η υπ' αριθ. 3289/75/ΕΚΑΧ απόφαση της Επιτροπής [1].Όπου, στην παρούσα οδηγία, γίνεται αναφορά στην λογιστική μονάδα ισχύει, από 31 Δεκεμβρίου κάθε έτους ως ισοτιμία προς εθνικό νόμισμα, η τιμή της τελευταίας ημέρας του προηγουμένου Οκτωβρίου κατά την οποία διατίθενται οι ισοτιμίες της ΕΛΜ προς όλα τα νομίσματα της Κοινότητος·

▼B

β) νομισματική αντιστοιχία: το αντίκρυσμα των σε ορισμένο νόμισμα απαιτητών υποχρεώσεων, από στοιχεία του ενεργητικού εκφρασμένα ή ρευστοποιήσιμα στο αυτό νόμισμα·

γ) τόπος των στοιχείων του ενεργητικού: ύπαρξη ενεργητικού εκ κινητών ή ακινήτων στοιχείων, στο εσωτερικό ενός Κράτους μέλους χωρίς όμως τα κινητά στοιχεία να αποτελούν αντικείμενο καταθέσεως και τα ακίνητα να αποτελούν αντικείμενο περιορισμών όπως η εγγραφή υποθήκης. Τα στοιχεία του ενεργητικού που συνίστανται σε απαιτήσεις θεωρούνται ως ευρισκόμενα στο Κράτος μέλος όπου είναι ρευστοποιήσιμα·

▼M5

δ) μεγάλοι κίνδυνοι:

i) οι κίνδυνοι που κατατάσσονται στους κλάδους 4, 5, 6, 7, 11 και 12 του σημείου Α του παραρτήματος,

ii) οι κίνδυνοι που κατατάσσονται στους κλάδους 14 και 15 του σημείου Α του παραρτήματος όταν ο ασφαλισμένος ασκεί κατ' επάγγελμα βιομηχανική ή εμπορική δραστηριότητα ή ελευθέριο επάγγελμα και ο κίνδυνος σχετίζεται με τη δραστηριότητα αυτή,

iii) ►M6 οι κίνδυνοι που κατατάσσονται στους κλάδους 3, 8, 9, 10, 13 και 16 του σημείου Α του παραρτήματος ◄, εφόσον ο ασφαλισμένος υπερβαίνει αριθμητικά τα όρια δύο τουλάχιστον από τα παρακάτω τρία κριτήρια:

Πρώτο στάδιο: μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992:

— σύνολο ισολογισμού: 12,4 εκατομμύρια ECU,

— καθαρό ποσό του κύκλου εργασιών: 24 εκατομμύρια ECU,

— μέσος αριθμός των απασχολουμένων προσώπων κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους: 500.

Δεύτερο στάδιο: από την 1η Ιανουαρίου 1993:

— σύνολο ισολογισμού: 6,2 εκατομμύρια ECU,

— καθαρό ποσό του κύκλου εργασιών: 12,8 εκατομμύρια ECU,

— μέσος αριθμός των απασχολουμένων προσώπων κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους: 250.

[1] ΕΕ αριθ. N 327 της 19.12.1975, σ. 4.

▼M5

Εάν ο ασφαλισμένος μετέχει σε σύνολο επιχειρήσεων που καταρτίζουν ενοποιημένους λογαριασμούς σύμφωνα με την οδηγία 83/349/ΕΟΚ [1], η συνδρομή των παραπάνω κριτηρίων ελέγχεται βάσει των ενοποιημένων λογαριασμών.

Τα κράτη μέλη δικαιούνται να προσθέσουν στην κατηγορία που αναφέρεται στο σημείο iii) τους κινδύνους οι οποίοι ασφαλίζονται από επαγγελματικές ενώσεις.

▼B

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

Κανόνες για τις επιχειρήσεις, η έδρα των οποίων ευρίσκεται στο εσωτερικό της Κοινότητος

Τμήμα Α: Προϋποθέσεις αναλήψεως δραστηριότητος

▼M7

Άρθρο 6

Η ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφάλισης υπόκειται σε προηγούμενη χορήγηση διοικητικής άδειας.

Την άδεια αυτή πρέπει να ζητεί από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής:

α) η επιχείρηση που εγκαθιστά την έδρα της στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους·

β) η επιχείρηση η οποία, αφού λάβει την άδεια που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, επεκτείνει τις δραστηριότητές της στο σύνολο ενός κλάδου ή σε άλλους κλάδους.

Άρθρο 7

1. Η άδεια ισχύει για το σύνολο της Κοινότητας. Επιτρέπει στην επιχείρηση να ασκεί δραστηριότητες είτε υπό καθεστώς εγατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

2. Η άδεια χορηγείται ανά κλάδο. Καλύπτει ολόκληρο τον κλάδο, εκτός αν η αιτούσα επιχείρηση επιθυμεί να καλύπτει μέρος μόνο των κινδύνων που περιλαμβάνει ο κλάδος αυτός, όπως ορίζονται στο σημείο Α του παραρτήματος.

Ωστόσο:

α) κάθε κράτος μέλος έχει τη δυνατότητα να χορηγεί άδεια για τις ομάδες κλάδων που αναφέρονται στο σημείο Β του παραρτήματος, δίδοντάς της την αντίστοιχη ονομασία που προβλέπεται σ' αυτό·

β) η άδεια που χορηγείται για κλάδο ή ομάδα κλάδων ισχύει επίσης για την κάλυψη των παρεπόμενων κινδύνων που περιλαμβάνονται σε άλλο κλάδο, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο σημείο Γ του παραρτήματος.

Άρθρο 8

1. Το κράτος μέλος καταγωγής απαιτεί από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που ζητούν τη χορήγηση άδειας:

α) να υιοθετούν μία από τις ακόλουθες μορφές:

— όσον αφορά το Βασίλειο του Βελγίου: «société anonyme» — «naamloze vennootschap» — , «société en commandite par actions» — «commanditaire vennootschap op aandelen» — , «association d'assurance mutuelle» — «onderlinge verzekeringsvereniging» — , «société coopérative» — «coöperatieve vennootschap»,

[1] ΕΕ αριθ. L 193 της 18. 7. 1983, σ. 1.

▼M7

— όσον αφορά το Βασίλειο της Δανίας: «aktieselskaber», «gensidige selskaber»,

— όσον αφορά την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας: «Aktiengesellschaft», «Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit», «öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen»,

— όσον αφορά την Γαλλική Δημοκρατία: «société anonyme», «société d'assurance mutuelle», «institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale», «institution de prévoyance régie par le code rural» καθώς και «mutuelles régies par le code de la mutualité»,

— όσον αφορά την Ιρλανδία: «incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited»,

— όσον αφορά την Ιταλική Δημοκρατία: «società per azioni», «società cooperativa», «mutua di assicurazione»,

— όσον αφορά τη Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου: «société anonyme», «société en commandite par actions», «association d'assurances mutuelles», «société coopérative»,

— όσον αφορά το Βασίλειο των Κάτων Χωρών: «naamloze vennootschap», «onderlinge waarborgmaatschappij»,

— όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο: «incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited», «societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts», «societies registered under the Friendly Societies Acts», «the association of underwriters known as Lloyd's»,

— όσον αφορά την Ελληνική Δημοκρατία: «Ανώνυμη εταιρεία», «Αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός»,

— όσον αφορά το Βασίλειο της Ισπανίας: «sociedad anónima», «sociedad mútua», «sociedad cooperativa»,

— όσον αφορά την Πορτογαλική Δημοκρατία: «sociedade anónima», «mutua de seguros»,

▼A3

— στην περίπτωση της Δημοκρατίας της Αυστρίας:

«Aktiengesellschaft», «Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit»,

— στην περίπτωση της Δημοκρατίας της Φινλανδίας: «keskinäinen vakuutusyhtiö» — «ömsesidigt försäkringsbolag» — , «vakuutusosakeyhtiö» — «försäkringsaktiebolag» — , «vakuutusyhdistys» — «försäkringsförening»,

— στην περίπτωση του Βασιλείου της Σουηδίας:

«försäkringsaktiebolag», «ömsesidiga försäkringsbolag», «understödsföreningar».

▼M7

Η ασφαλιστική επιχείρηση θα μπορεί επίσης να υιοθετήσει τη μορφή της ευρωπαϊκής εταιρείας όταν θα δημιουργηθεί.

Εξάλλου, τα κράτη μέλη μπορούν να δημιουργήσουν, κατά περίπτωση, επιχειρήσεις δημοσίου δικαίου οποιασδήποτε μορφής, υπό την προϋπόθεση ότι οι οργανισμοί αυτοί διεξάγουν ασφαλιστικές εργασίες με όρους ισοδύναμους με εκείνους των επιχειρήσεων ιδιωτικού δικαίου·

β) να περιορίζουν το σκοπό τους στην ασφαλιστική δραστηριότητα και στις εργασίες που προκύπτουν άμεσα από αυτήν, εξαιρουμένης κάθε άλλης εμπορικής δραστηριότητας·

γ) να παρουσιάζουν πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνο με το άρθρο 9·

δ) να κατέχουν το ελάχιστο κεφάλαιο εγγυήσεως που προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2·

ε) να διοικούνται από πρόσωπα που πληρούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις εντιμότητας και επαγγελματικών προσόντων ή πείρας·

▼M9

στ) ανακοινώνουν το όνομα και τη διεύθυνση του αντιπροσώπου για το διακανονισμό των ζημιών ο οποίος διορίζεται σε κάθε κράτος μέλος, εκτός από το κράτος μέλος στο οποίο ζητείται η άδεια, αν οι καλυπτόμενοι κίνδυνοι κατατάσσονται στον κλάδο 10 του σημείου Α του παραρτήματος, πλην της ευθύνης του μεταφορέα.

▼M8

Επιπλέον, όταν υπάρχουν στενοί δεσμοί μεταξύ της ασφαλιστικής επιχείρησης και άλλων φυσικών ή νομικών προσώπων, οι αρμόδιες αρχές χορηγούν την άδεια λειτουργίας μόνον όταν οι δεσμοί αυτοί δεν παρεμποδίζουν την ορθή άσκηση της αποστολής τους στον τομέα της εποπτείας.

Οι αρμόδιες αρχές αρνούνται επίσης την άδεια εάν οι νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις τρίτης χώρας στις οποίες υπάγονται ένα ή περισσότερα πρόσωπα φυσικά ή νομικά, με τα οποία η επιχείρηση έχει στενούς δεσμούς, ή δυσχέρειες σχετικές με την εφαρμογή τους, παρεμποδίζουν την ορθή εκπλήρωση της αποστολής τους στον τομέα της εποπτείας.

Οι αρμόδιες αρχές απαιτούν από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να τους παρέχουν τις πληροφορίες που ζητούν ώστε να μπορούν οι αρχές αυτές να βεβαιώνονται ότι τηρούνται πάντοτε οι όροι που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο.

1α Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να έχουν την κεντρική τους διοίκηση στο ίδιο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η καταστατική τους έδρα.

▼M7

2. Η επιχείρηση η οποία ζητεί τη χορήγηση άδειας για την επέκταση των δραστηριοτήτων της σε άλλους κλάδους ή για την επέκταση άδειας που καλύπτει μέρος μόνο των κινδύνων ενός κλάδου οφείλει να υποβάλει πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 9.

Επιπλέον, οφείλει να αποδείξει ότι διαθέτει το περιθώριο φερεγγυότητας που προβλέπεται στο άρθρο 16 και, εάν γι' αυτούς τους άλλους κλάδους το άρθρο 17 παράγραφος 2 απαιτεί ελάχιστο κεφάλαιο εγγύησης υψηλότερο από το προηγούμενο, ότι διαθέτει αυτό το ελάχιστο κεφάλαιο.

3. Η παρούσα οδηγία δεν αποτελεί εμπόδιο στη διατήρηση ή θέσπιση από τα κράτη μέλη νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων οι οποίες προβλέπουν την έγκριση των καταστατικών και την κοινοποίηση κάθε εγγράφου που είναι αναγκαίο για την ομαλή άσκηση του ελέγχου.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη δεν προβλέπουν διατάξεις με τις οποίες απαιτείται η προηγούμενη έγκριση ή η συστηματική κοινοποίηση των γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, των τιμολογίων και άλλων εντύπων που η επιχείρηση προτίθεται να χρησιμοποιήσει στις σχέσεις της με τους αντισυμβαλλομένους.

Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να διατηρούν ή να καθιερώνουν την προηγούμενη κοινοποίηση ή την έγκριση των προτεινόμενων αυξήσεων τιμολογίων παρά μόνο στο πλαίσιο ενός γενικότερου συστήματος ελέγχου των τιμών.

Η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να υποβάλουν τις επιχειρήσεις που ζητούν ή έχουν λάβει άδεια για τον κλάδο 18 του σημείου Α του παραρτήματος, σε έλεγχο ως προς το προσωπικό και το υλικό που χρησιμοποιούν άμεσα ή έμμεσα, συμπεριλαμβανομένων των επαγγελματικών προσόντων των ιατρικών ομάδων και της ποιότητας του εξοπλισμού που διαθέτουν προς εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους στο πλαίσιο αυτού του κλάδου.

4. Οι προηγούμενες διατάξεις δεν μπορούν να προβλέπουν την εξέταση της αίτησης άδειας σε συνάρτηση με τις οικονομικές ανάγκες της αγοράς.

▼M7

Άρθρο 9

Το πρόγραμμα δραστηριοτήτων που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο γ) πρέπει να περιλαμβάνει τις ενδείξεις ή τα δικαιολογητικά που αφορούν:

α) τη φύση των κινδύνων τους οποίους η επιχείρηση προτίθεται να καλύψει·

β) τις κατευθυντήριες αρχές όσον αφορά την αντασφάλιση·

γ) τα στοιχεία που αποτελούν το ελάχιστο κεφάλαιο εγγύησης·

δ) τις προβλέψεις για τα έξοδα εγκατάστασης των διοικητικών υπηρεσιών και του δικτύου παραγωγής· τα οικονομικά μέσα που προορίζονται για την αντιμετώπισή τους και, εάν οι κίνδυνοι που πρέπει να καλυφθούν καταστάσσονται στον κλάδο 18 του σημείου Α του παραρτήματος, τα μέσα που διαθέτει η επιχείρηση για την παροχή της υποσχεθείσης συνδρομής·

και, επιπλέον, για τις τρεις πρώτες εταιρικές χρήσεις:

ε) τις προβλέψεις σχετικά με τα έξοδα διαχείρισης, εκτός των εξόδων εγκατάστασης, ιδίως τα τρέχοντα γενικά έξοδα και τις προμήθειες·

στ) τις προβλέψεις σχετικά με τα ασφάλιστρα ή τις εισφορές και τις ασφαλιστικές ζημίες·

ζ) την πιθανή ταμειακή κατάσταση·

η) τις προβλέψεις σχετικά με τα χρηματοπιστωτικά μέσα που προορίζονται να καλύψουν τις υποχρεώσεις και το περιθώριο φερεγγυότητας.

Άρθρο 10

1. Κάθε ασφαλιστική επιχείρηση που επιθυμεί να ιδρύσει υποκατάστημα σε άλλο κράτος μέλος προβαίνει σε σχετική γνωστοποίηση προς την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από την ασφαλιστική επιχείρηση που επιθυμεί να εγκαταστήσει υποκατάστημα σε άλλο κράτος μέλος να συνοδεύει τη γνωστοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 με τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) το όνομα του κράτους μέλους στο οποίο προτίθεται να ιδρύσει υποκατάστημα·

β) το πρόγραμμα δραστηριοτήτων του, στο οποίο πρέπει ιδίως να αναφέρονται το είδος των προτεινόμενων εργασιών και η διοικητική οργάνωση του υποκαταστήματος·

γ) διεύθυνση, στην οποία είναι δυνατό να ζητούνται και να παραδίδονται έγγραφα, στο κράτος μέλος του υποκαταστήματος, εφόσον η διεύθυνση αυτή είναι η ίδια με τη διεύθυνση στην οποία απευθύνονται οι ανακοινώσεις που προορίζονται για τον γενικό αντιπρόσωπο·

δ) όνομα του γενικού αντιπροσώπου, ο οποίος πρέπει να έχει επαρκή εξουσία για να δεσμεύει την επιχείρηση έναντι τρίτων και να την αντιπροσωπεύει έναντι των αρχών και των δικαστηρίων του κράτους μέλους του υποκαταστήματος. Όσον αφορά την ένωση ασφαλιστών Lloyd's, σε περίπτωση ενδεχόμενων διαφορών στο κράτος μέλος του υποκαταστήματος, οι οποίες σχετίζονται με αναληφθείσες υποχρεώσεις, δεν πρέπει να.προκύπτουν για τους ασφαλισμένους δυσχέρειες μεγαλύτερες από εκείνες που ήταν ενδεχόμενο να προκύψουν εάν οι διαφορές αυτές αφορούσαν συνήθεις ασφαλιστικές επιχειρήσεις. Για το σκοπό αυτό οι αρμοδιότητες του γενικού αντιπροσώπου πρέπει, ιδίως, να περιλαμβάνουν την ικανότητα να ενάγεται ενώπιον των δικαστηρίων υπό την ιδιότητά του αυτή, καθώς και την εξουσία να δεσμεύει τους ενδιαφερόμενους ασφαλιστές της Lloyd's.

▼M7

Στην περίπτωση που η επιχείρηση σκοπεύει να καλύπτει, μέσω του υποκαταστήματός της, τους κινδύνους που κατατάσσονται στον κλάδο 10 του σημείου Α του παραρτήματος, μη συμπεριλαμβανομένης της ευθύνης του μεταφορέα, πρέπει να υποβάλει δήλωση σύμφωνα με την οποία έχει γίνει μέλος του εθνικού γραφείου και του εθνικού ταμείου εγγυήσεων του κράτους μέλους του υποκαταστήματος.

3. Εκτός από την περίπτωση κατά την οποία η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής έχει λόγους να αμφιβάλλει, λαμβανομένου υπόψη του προγράμματος δραστηριοτήτων, για την επάρκεια της διοικητικής οργάνωσης, τη χρηματοοικονομική κατάσταση της ασφαλιστικής επιχείρησης ή την εντιμότητα και τα επαγγελματικά προσόντα ή την επαγγελματική πείρα των υπεύθυνων διευθυντών και του γενικού αντιπροσώπου, η αρχή αυτή, εντός τριμήνου από την παραλαβή όλων των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 2, τις ανακοινώνει στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους του υποκαταστήματος και ενημερώνει σχετικά την ενδιαφερόμενη επιχείρηση.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής βεβαιώνει επίσης ότη η ασφαλιστική επιχείρηση διαθέτει το ελάχιστο του περιθωρίου φερεγγυότητας που υπολογίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 16 και 17.

Εάν η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής αρνείται να κοινοποιήσει της πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους του υποκαταστήματος, γνωστοποιεί τους λόγους της άρνησής της στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση εντός τριμήνου από τη λήψη όλων των πληροφοριών. Η άρνηση αυτή ή η παράλειψη απάντησης μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο άσκησης ενδίκων μέσων στο κράτος μέλος καταγωγής.

4. Πριν από την έναρξη των δραστηριοτήτων του υποκαταστήματος της ασφαλιστικής επιχείρησης, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους του υποκαταστήματος διαθέτει δίμηνη προθεσμία από την παραλαβή της γνωστοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 3 προκειμένου να αναφέρει στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, εφόσον είναι αναγκαίο, τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, οι δραστηριότητες αυτές πρέπει να ασκούνται στο κράτος μέλος του υποκαταστήματος.

5. Μόλις λάβει σχετική ανακοίνωση εκ μέρους της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους του υποκαταστήματος ή, σε περίπτωση σιωπής εκ μέρους της, το υποκατάστημα μπορεί, αμέσως μετά τη λήξη της προθεσμίας που προβλέπεται στην παράγραφο 4, να εγκατασταθεί και να αρχίσει τις δραστηριότητές του.

6. Σε περίπτωση τροποποίησης του περιεχομένου μιας από τις πληροφορίες που έχουν κοινοποιηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2 στοιχεία β), γ) και δ), η ασφαλιστική επιχείρηση γνωστοποιεί γραπτώς την εν λόγω τροποποίηση στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής και του κράτους μέλους του υποκαταστήματος τουλάχιστον ένα μήνα πριν πραγματοποιηθεί η τροποποίηση αυτή, ώστε η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής και η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους του υποκαταστήματος να μπορούν να εκπληρώσουν τα αντίστοιχα καθήκοντά τους σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 3 και 4.

▼B

Άρθρο 12

Κάθε αρνητική απόφαση πρέπει να αιτιολογείται επακριβώς και να κοινοποιείται στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση.

▼B

Κάθε Κράτος μέλος προβλέπει άσκηση ενδίκων μέσων κατά πάσης αρνητικής αποφάσεως.

Τα αυτά ένδικα μέσα προβλέπονται και για την περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές δεν αποφανθούν επί της αιτήσεως αδείας εντός έξη μηνών από της ημερομηνίας λήψεως.

Τμήμα Β: Όροι ασκήσεως δραστηριότητος

▼M7

Άρθρο 13

1. Η χρηματοπιστωτική εποπτεία μιας ασφαλιστικής επιχείρησης, συμπεριλαμβανομένης της εποπτείας των δραστηριοτήτων που αυτή ασκεί μέσω υποκαταστημάτων και υπό καθεστώς παροχής υπηρεσιών, υπόκειται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του κράτους μέλους καταγωγής.

2. Η εν λόγω χρηματοπιστωτική εποπτεία περιλαμβάνει ιδίως την εξακρίβωση, για το σύνολο των δραστηριοτήτων της ασφαλιστικής επιχείρησης, της κατάστασης της φερεγγυότητάς της και της σύστασης τεχνικών αποθεματικών και αντιπροσωπευτικών στοιχείων ενεργητικού σύμφωνα με τους κανόνες και τις πρακτικές του κράτους μέλους καταγωγής, δυνάμει των διατάξεων που θεσπίζονται σε κοινοτικό επίπεδο.

Σε περίπτωση που οι εν λόγω επιχειρήσεις έχουν λάβει την άδεια να καλύπτουν τους κινδύνους που κατατάσσονται στον κλάδο 18 του σημείου Α του παραρτήματος, η εποπτεία επεκτείνεται επίσης στον έλεγχο των τεχνικών μέσων που διαθέτουν οι επιχειρήσεις αυτές για την καλή εκτέλεση των πράξεων συνδρομής που έχουν δεσμευθεί να πραγματοποιήσουν, στο βαθμό που η νομοθεσία του κράτους μέλους καταγωγής προβλέπει έλεγχο των εν λόγω μέσων.

3. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής απαιτούν από κάθε ασφαλιστική επιχείρηση να διαθέτει καλή διοικητική και λογιστική οργάνωση και κατάλληλες διαδικασίες εσωτερικού ελέγχου.

Άρθρο 14

Τα κράτη μέλη του υποκαταστήματος προβλέπουν ότι, όταν μια ασφαλιστική επιχείρηση που έχει λάβει άδεια σε άλλο κράτος μέλος ασκεί τη δραστηριότητά της μέσω υποκαταστήματος, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής υπορούν, αφού ενημερώσουν προηγουμένως τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους του υποκαταστήματος, να προβλαίνουν οι ίδιες, ή μέσω εντεταλμένων γι' αυτό το σκοπό προσώπων, στην επιτόπια εξακρίβωση των πληροφοριών που είναι αναγκαίες για να διασφαλίζεται η χρηματοπιστωτική εποπτεία της επιχείρησης. Οι αρχές του κράτους μέλους του υποκαταστήματος μπορούν να συμμετέχουν στην εξακρίβωση αυτή.

Άρθρο 15

1. Το κράτος μέλος καταγωγής επιβάλλει σε κάθε ασφαλιστική επιχείρηση τη σύσταση επαρκών τεχνικών αποθεματικών για το σύνολο των δραστηριοτήτων της.

Το πόσο αυτών των αποθεματικών προσδιορίζεται σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται από την οδηγία 91/674/ΕΟΚ.

2. Το κράτος μέλος καταγωγής απαιτεί από κάθε ασφαλιστική επιχείρηση να καλύπτει τα τεχνικά αποθεματικά για το σύνολο των δραστηριοτήτων της με διεπόμενα από τους κανόνες της νομισματικής αντιστοιχίας στοιχεία του ενεργητικού, σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ. Όσον αφορά τους κινδύνους που βρίσκονται στην Κοινότητα τα εν λόγω στοιχεία του ενεργητικού πρέπει να βρίσκονται επίσης στην Κοινότητα. Τα κράτη μέλη δεν επιβάλλουν στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να έχουν τα στοιχεία αυτά του ενεργητικού σε συγκεκριμένο κράτος

▼M7

μέλος. Το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί, ωστόσο, να προβλέπει ελαστικότερους κανόνες όσον αφορά τον τόπο όπου βρίσκονται τα στοιχεία του ενεργητικού.

3. Εάν το κράτος μέλος καταγωγής δέχεται ως τεχνικά αποθεματικά τις απαιτήσεις κατά των αντασφαλιστών, καθορίζει το επιτρεπόμενο ποσοστό. Στην περίπτωση αυτή, δεν μπορεί να απαιτήσει να βρίσκονται οι απαιτήσεις αυτές σε συγκεκριμένο τόπο.

Άρθρο 15α

1. Τα κράτη μέλη επιβάλλουν στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν την έδρα τους στο έδαφός τους και καλύπτουν τους κινδύνους του κλάδου 14 του σημείου Α του παραρτήματος, εφεξής καλουμένου «ασφάλιση πιστώσεως», τη δημιουργία αποθεματικού εξισορρόπησης, προοριζόμενου να καλύψει την τεχνική ζημία που, ενδεχομένως, θα προκύψει ή το ανώτερο από το μέσο όρο ποσοστό ασφαλιστικών ζημιών που θα εμφανιστεί σε αυτόν τον κλάδο στο τέλος της εταιρικής χρήσης.

2. Το αποθεματικό εξισορρόπησης πρέπει να υπολογίζεται βάσει των κανόνων που τάσσει το κράτος μέλος καταγωγής, σύμφωνα με μία από τις τέσσερις μεθόδους του σημείου Δ του παραρτήματος οι οποίες και θεωρούνται ισοδύναμες.

3. Μέχρι τα ποσά που έχουν υπολογιστεί σύμφωνα με τις μεθόδους του σημείου Δ του παραρτήματος, το αποθεματικό εξισορρόπησης δεν λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό του περιθωρίου φερεγγυότητας.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν από την υποχρέωση δημιουργίας αποθεματικού εξισορρόπησης για τον κλάδο ασφάλισης πιστώσεων τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις οι οποίες έχουν την έδρα τους στο έδαφός τους και των οποίων η είσπραξη ασφαλίστρων ή εισφορών για τον κλάδο αυτό είναι κατώτερη του 4 % των συνολικών τους εισπράξεων ασφαλίστρων ή εισφορών και του ποσού των 2 500 000 Ecu.

▼M10

Άρθρο 16

1. Κάθε κράτος μέλος επιβάλλει σε κάθε ασφαλιστική επιχείρηση που έχει την έδρα της στην επικράτειά του, τη σύσταση και συνεχή διατήρηση επαρκούς διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας για το σύνολο των δραστηριοτήτων της, τουλάχιστον ισοδυνάμου με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

2. Το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας αποτελείται από τα περιουσιακά στοιχεία της ασφαλιστικής επιχείρησης, μετά την αφαίρεση κάθε προβλεπτής υποχρέωσης, μείον τα άυλα περιουσιακά στοιχεία. Τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία περιλαμβάνουν:

α) το καταβληθέν μετοχικό κεφάλαιο ή, εάν πρόκειται περί αλληλασφαλιστικού συνεταιρισμού, το αρχικό πράγματι καταβληθέν κεφάλαιο, συν τους λογαριασμούς των μελών οι οποίοι πληρούν όλα τα ακόλουθα κριτήρια:

   i) το καταστατικό ορίζει ότι από τους λογαριασμούς αυτούς μπορούν να γίνονται πληρωμές στα μέλη μόνον εφόσον αυτό δεν προκαλεί πτώση του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας κάτω του απαιτούμενου επιπέδου ή εάν, μετά τη διάλυση της επιχείρησης, έχουν εξοφληθεί όλα τα άλλα χρέη της επιχείρησης·

   ii) το καταστατικό ορίζει ότι, όσον αφορά οιαδήποτε πληρωμή που αναφέρεται στο σημείο i) για άλλους λόγους εκτός από την ατομική καταγγελία της ιδιότητας του μέλους, οι αρμόδιες αρχές ειδοποιούνται τουλάχιστον έναν μήνα πριν και ότι μπορούν, εντός αυτής της περιόδου, να απαγορεύσουν την πληρωμή·

▼M10

iii) οι σχετικές καταστατικές διατάξεις μπορούν να τροποποιούνται μόνον αφού οι αρμόδιες αρχές δηλώσουν ότι δεν έχουν αντιρρήσεις για την τροποποίηση, υπό την επιφύλαξη των κριτηρίων που απαριθμούνται στα σημεία i) και ii)·

β) τα αποθεματικά (εκ του νόμου επιβαλλόμενα ή ελεύθερα) που δεν αντιστοιχούν σε ανειλημμένες υποχρεώσεις·

γ) τη μεταφορά του κέρδους ή της ζημίας, μετά την αφαίρεση των πληρωτέων μερισμάτων.

Το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας μειώνεται κατά το ποσό των ιδίων μετοχών που κατέχει άμεσα η ασφαλιστική επιχείρηση.

Για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που προεξοφλούν ή μειώνουν τα τεχνικά τους αποθεματικά για εκκρεμείς απαιτήσεις προκειμένου να ληφθεί υπόψη το εισόδημα από επενδύσεις, όπως προβλέπεται στο άρθρο 60 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) της οδηγίας 91/674/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1991, για τους ετήσιους και τους ενοποιημένους λογαριασμούς των ασφαλιστικών επιχειρήσεων [1], το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας μειώνεται κατά τη διαφορά μεταξύ των μη προεξοφληθέντων τεχνικών αποθεματικών ή των τεχνικών αποθεματικών προ των αφαιρέσεων, όπως αυτά σημειώνονται στους λογαριασμούς, και των προεξοφληθέντων ή τεχνικών αποθεματικών μετά τις αφαιρέσεις. Η προσαρμογή αυτή γίνεται για όλους τους κινδύνους που απαριθμούνται στο σημείο Α του παραρτήματος, πλην των κινδύνων που απαριθμούνται στους κλάδους 1 και 2. Για όλους τους κλάδους πλην των κλάδων 1 και 2, δεν απαιτείται να γίνεται προσαρμογή όσον αφορά την προεξόφληση των προσόδων που συνυπολογίζονται στα τεχνικά αποθεματικά.

3. Το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας μπορεί επίσης να αποτελείται:

α) από τις προτιμησιακές σωρευτικές μετοχές και τα δάνεια μειωμένης εξασφάλισης μέχρι ποσοστού 50 % του μικρότερου ποσού μεταξύ του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας και του απαιτούμενου περιθωρίου φερεγγυότητας, 25 % κατ' ανώτατο όριο του οποίου περιλαμβάνει δάνεια μειωμένης εξασφάλισης καθορισμένης λήξης, ή προτιμησιακές σωρευτικές μετοχές με καθορισμένη διάρκεια, εφόσον, σε περίπτωση πτώχευσης ή εκκαθάρισης της ασφαλιστικής επιχείρησης, υπάρχουν δεσμευτικές συμφωνίες βάσει των οποίων τα δάνεια μειωμένης εξασφάλισης ή οι προτιμησιακές μετοχές κατατάσσονται μετά τις απαιτήσεις όλων των άλλων πιστωτών και δεν εξοφλούνται παρά μόνο μετά την εξόφληση όλων των άλλων εκκρεμούντων τη στιγμή εκείνη χρεών.

Τα δάνεια μειωμένης εξασφάλισης πρέπει επίσης να πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

i) μπορούν να λαμβάνονται υπόψη μόνον τα ποσά που έχουν πλήρως καταβληθεί·

ii) η αρχική διάρκεια των δανείων, με καθορισμένη λήξη, είναι τουλάχιστον πενταετής. Ένα έτος το αργότερο πριν από την ημερομηνία αποπληρωμής, η ασφαλιστική επιχείρηση υποβάλλει προς έγκριση στις αρμόδιες αρχές, σχέδιο που ορίζει πώς θα διατηρηθεί ή θα αυξηθεί το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας στο επιθυμητό επίπεδο κατά τη λήξη, εκτός εάν το ποσό μέχρι το οποίο το δάνειο μπορεί να καταταχθεί ως συστατικό μέρος του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας μειώνεται σταδιακά κατά τα τελευταία πέντε τουλάχιστον έτη πριν από την ημερομηνία αποπληρωμής. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέπουν την πρόωρη εξόφληση αυτών των δανείων, εφόσον η αίτηση υποβάλλεται από την εκδότρια ασφαλι-

[1] ΕΕ L 374 της 31.12.1991, σ. 7.

▼M10

στική επιχείρηση και το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητάς της δεν είναι κατώτερο του απαιτούμενου επιπέδου·

iii) τα δάνεια μη καθορισμένης λήξης εξοφλούνται μόνο με πενταετή προειδοποίηση, εκτός εάν δεν θεωρούνται πλέον ως συστατικό μέρος του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας ή εάν, για την πρόωρη εξόφλησή τους, απαιτείται προηγουμένως να συμφωνήσουν οι αρμόδιες αρχές. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, η ασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να απευθύνει κοινοποίηση στις αρμόδιες αρχές τουλάχιστον έξι μήνες πριν από την προτεινόμενη ημερομηνία εξόφλησης, υποδεικνύοντας το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας και το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας πριν και μετά την εξόφληση αυτή. Οι αρμόδιες αρχές επιτρέπουν την εξόφληση μόνο εάν το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας της ασφαλιστικής επιχείρησης δεν πρόκειται να υποχωρήσει κάτω από το απαιτούμενο επίπεδο·

iv) η σύμβαση δανείου δεν περιλαμβάνει ρήτρες που προβλέπουν ότι, σε συγκεκριμένες περιστάσεις, εκτός από την εκκαθάριση της ασφαλιστικής επιχείρησης, η οφειλή καθίσταται απαιτητή πριν από τη συμφωνημένη ημερομηνία εξόφλησης·

v) η σύμβαση δανείου μπορεί να τροποποιηθεί μόνον αφού οι αρμόδιες αρχές δηλώσουν ότι δεν αντιτίθενται στην τροποποίηση·

β) από τίτλους αόριστης διάρκειας και άλλους τίτλους, συμπεριλαμβανομένων των σωρευτικών προτιμησιακών μετοχών εκτός από αυτές που αναφέρονται στο στοιχείο α), μέχρι ποσοστού 50 % του μικρότερου ποσού μεταξύ του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας και του απαιτούμενου περιθωρίου φερεγγυότητας για το σύνολο των τίτλων αυτών και των δανείων μειωμένης εξασφάλισης που αναφέρονται στο στοιχείο α), εφόσον πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

i) δεν μπορούν να ρευστοποιηθούν με πρωτοβουλία του κομιστή ή χωρίς την προηγούμενη συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής·

ii) η σύμβαση έκδοσης των τίτλων παρέχει στην ασφαλιστική επιχείρηση τη δυνατότητα να αναβάλει την πληρωμή των τόκων του δανείου·

iii) οι απαιτήσεις του δανειστή έναντι της ασφαλιστικής επιχείρησης κατατάσσονται εξ ολοκλήρου μετά τις απαιτήσεις όλων των άλλων πιστωτών που δεν έχουν μειωμένη εξασφάλιση·

iv) τα έγγραφα τα σχετικά με την έκδοση των τίτλων προβλέπουν τη δυνατότητα κάλυψης των ζημιών από το χρέος και τους μη καταβληθέντες τόκους, επιτρέποντας συγχρόνως τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της ασφαλιστικής επιχείρησης·

v) μπορούν να λαμβάνονται υπόψη μόνο τα ποσά που έχουν πλήρως καταβληθεί.

4. Κατόπιν αιτιολογημένης αίτησης της επιχείρησης προς την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής και μετά τη συγκατάθεση αυτής της αρμόδιας αρχής, το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας μπορεί επίσης να αποτελείται από:

α) το ήμισυ του μη καταβληθέντος μετοχικού ή αρχικού κεφαλαίου, εφόσον το καταβληθέν τμήμα ισούται με το 25 % του μετοχικού ή αρχικού κεφαλαίου, μέχρι ποσοστού 50 % του μικρότερου ποσού μεταξύ του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας και του απαιτούμενου περιθωρίου φερεγγυότητας·

β) στην περίπτωση των ενώσεων αλληλασφάλισης ή αλληλασφαλιστικής μορφής, με μεταβλητές εισφορές, κάθε απαίτηση που αυτές έχουν έναντι των μελών τους μέσω προσκλήσεων για την καταβολή συμπληρωματικών εισφορών, εντός της εταιρικής χρήσης, μέχρι του ημίσεως της διαφοράς μεταξύ

▼M10

των ανώτατων εισφορών και των πράγματι καταβεβλημένων εισφορών και υπό τον όρο ότι δεν υπερβαίνουν το 50 % του μικρότερου ποσού μεταξύ του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας και του απαιτούμενου περιθωρίου φερεγγυότητας. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές καθορίζουν τις κατευθυντήριες γραμμές που θέτουν τις προϋποθέσεις βάσει των οποίων μπορούν να γίνονται αποδεκτές συμπληρωματικές συνεισφορές·

γ) τα καθαρά λανθάνοντα αποθεματικά που προκύπτουν από την εκτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού, κατά το μέτρο που αυτά τα καθαρά λανθάνοντα αποθεματικά δεν παρουσιάζουν εξαιρετικό χαρακτήρα.

5. Οι τροποποιήσεις των παραγράφων 2, 3 και 4, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι εξελίξεις που αιτιολογούν την τεχνική προσαρμογή των επιλέξιμων στοιχείων για τον υπολογισμό του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας, πραγματοποιούνται σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 2 της οδηγίας 91/675/ΕΟΚ του Συμβουλίου [1].

Άρθρο 16α

1. Το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας καθορίζεται σε σχέση είτε με το ετήσιο ποσό των ασφαλίστρων ή των εισφορών, είτε με τη μέση επιβάρυνση των απαιτήσεων των τριών τελευταίων εταιρικών χρήσεων.

Ωστόσο, όταν οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις καλύπτουν κατά βάση έναν ή περισσότερους από τους κινδύνους πιστώσεων, καταιγίδας, χαλαζιού, ή παγετού, λαμβάνονται υπόψη οι επτά τελευταίες εταιρικές χρήσεις ως περίοδος αναφοράς για τον υπολογισμό της μέσης επιβάρυνσης των απαιτήσεων.

2. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 17, το ύψος του απαιτούμενου περιθωρίου φερεγγυότητας πρέπει να είναι ίσο προς το μεγαλύτερο από τα δύο αποτελέσματα που καθορίζονται στις παραγράφους 3 και 4.

3. Η βάση των ασφαλίστρων υπολογίζεται χρησιμοποιώντας όποιο από τα ποσά των μικτών εγγεγραμμένων ασφαλίστρων ή εισφορών, όπως υπολογίζονται κατωτέρω, και των μικτών δεδουλευμένων ασφαλίστρων ή εισφορών, είναι μεγαλύτερο.

Τα ασφάλιστρα ή οι εισφορές των κλάδων 11, 12 και 13 που απαριθμούνται στο σημείο Α του παραρτήματος, αυξάνονται κατά 50 %.

Αθροίζονται τα ασφάλιστρα ή οι εισφορές (συμπεριλαμβανομένων των παρεπόμενων δικαιωμάτων) που κατεβλήθησαν για πρωτασφαλίσεις κατά την τελευταία εταιρική χρήση.

Στο σύνολο αυτό, προστίθεται το ποσό των αντασφαλίστρων που έγιναν δεκτά κατά την τελευταία εταιρική χρήση.

Αφαιρείται από το άθροισμα αυτό το συνολικό ποσό των ασφαλίστρων ή εισφορών που ακυρώθηκαν κατά την τελευταία εταιρική χρήση, όπως επίσης και το συνολικό ποσό των φόρων και τελών που αναλογούν στα ασφάλιστρα ή τις εισφορές που περιέχονται στο σύνολο.

Το κατ' αυτόν τον τρόπο υπολογιζόμενο ποσό διαιρείται σε δύο μέρη, από τα οποία το πρώτο μπορεί να ανέρχεται μέχρι 50 εκατομύρια ευρώ, ενώ το δεύτερο περιλαμβάνει το πλεόνασμα· το 18 και το 16 % των μερών αυτών, αντίστοιχα, υπολογίζεται και αθροίζεται.

Το κατ' αυτόν τον τρόπο υπολογιζόμενο ποσό πολλαπλασιάζεται επί το πηλίκον που προκύπτει από την κατά τις τελευταίες τρεις εταιρικές χρήσεις υφιστάμενη σχέση μεταξύ του ποσού των σε

[1] ΕΕ L 374 της 31.12.1991, σ. 32.

▼M10

βάρος της επιχείρησης παραμενουσών απαιτήσεων μετά την αφαίρεση των ανακτήσιμων ποσών στο πλαίσιο της αντασφάλισης και του ακαθαρίστου ποσού των απαιτήσεων· το πηλίκον αυτό δεν δύναται σε καμία περίπτωση να είναι κατώτερο του 50 %.

Με την έγκριση των αρμοδίων αρχών, μπορούν να χρησιμοποιούνται στατιστικές μέθοδοι για την ταξινόμηση των ασφαλίστρων ή των εισφορών στους κλάδους 11, 12 και 13.

4. Οι απαιτήσεις υπολογίζονται με τον ακόλουθο τρόπο, χρησιμοποιώντας για τους κλάδους 11, 12 και 13 που απαριθμούνται στο σημείο Α του παραρτήματος, τις απαιτήσεις, τα αποθεματικά και τις εισπράξεις προσαυξημένα κατά 50 %.

Αθροίζονται τα ποσά των απαιτήσεων (χωρίς αφαίρεση των σε βάρος των εκδοχέων ή αντεκδοχέων απαιτήσεων) που κατεβλήθησαν για τις πρωτασφαλίσεις κατά τις περιόδους που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Στο άθροισμα αυτό, προστίθεται το ποσό των απαιτήσεων που έχει καταβληθεί λόγω αποδοχής αντασφαλίσεων ή αντεκχωρήσεων κατά τη διάρκεια των ιδίων αυτών περιόδων και το ποσό των προβλέψεων για εκκρεμούσες απαιτήσεις, που πραγματοποιήθηκαν στο τέλος της τελευταίας εταιρικής χρήσεως, τόσο για τις πρωτασφαλίσεις όσο και για τις αποδοχές αντασφαλίσεων.

Από το άθροισμα αυτό, αφαιρείται το ποσό των εισπράξεων που πραγματοποιήθηκαν κατά τις περιόδους που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Από το εναπομένον αυτό ποσό, αφαιρείται το ποσό των προβλέψεων για εκκρεμούσες απαιτήσεις, που πραγματοποιήθηκαν κατά την έναρξη της δεύτερης εταιρικής χρήσης που προηγείται της τελευταίας κλεισθείσης εταιρικής χρήσης, τόσο για τις πρωτασφαλίσεις όσο και τις αναληφθείσες αντασφαλίσεις. Εάν η καθοριζόμενη στην παράγραφο 1 περίοδος αναφοράς ισούται με επτά έτη, αφαιρείται το ποσό των προβλέψεων για εκκρεμούσες απαιτήσεις οι οποίες πραγματοποιήθηκαν στην αρχή της έκτης εταιρικής χρήσης που προηγείται της τελευταίας κλεισθείσας εταιρικής χρήσης.

Το ένα τρίτο, ή το ένα έβδομο, του με τον τρόπο αυτό υπολογιζομένου ποσού, ανάλογα με την περίοδο αναφοράς που ορίζεται στην παράγραφο 1, διαιρείται σε δύο μέρη, από τα οποία το πρώτο μπορεί να ανέρχεται μέχρι 35 εκατομμύρια ευρώ, ενώ το δεύτερο περιλαμβάνει το πλεόνασμα· το 26 και το 23 %, αντίστοιχα, των μερών αυτών υπολογίζονται και αθροίζονται.

Το κατ' αυτόν τον τρόπο υπολογιζόμενο ποσό πολλαπλασιάζεται επί το πηλίκον που προκύπτει από την κατά τις τελευταίες τρεις εταιρικές χρήσεις υφιστάμενη σχέση μεταξύ του ποσού των σε βάρος της επιχείρησης παραμενουσών απαιτήσεων μετά από αφαίρεση των ανακτήσιμων ποσών στο πλαίσιο της αντασφάλισης και του ακαθάριστου ποσού των απαιτήσεων· το πηλίκον αυτό δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να είναι κατώτερο του 50 %.

Με την έγκριση των αρμόδιων αρχών, μπορούν να χρησιμοποιούνται στατιστικές μέθοδοι για την ταξινόμηση των απαιτήσεων, των αποθεματικών και των εισπράξεων στους κλάδους 11, 12 και 13. Στην περίπτωση κινδύνων που έχουν ταξινομηθεί στον κλάδο 18 του σημείου Α του παραρτήματος, το ποσό της καταβληθείσας απαίτησης, το οποίο χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό της βάσης της απαίτησης, είναι το κόστος που προκύπτει για την ασφαλιστική επιχείρηση από τη βοήθεια την οποία χορήγησε. Το κόστος αυτό υπολογίζεται σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις του κράτους μέλους καταγωγής.

5. Εάν το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας, όπως υπολογίζεται στις παραγράφους 2, 3 και 4, είναι κατώτερο από το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας του προηγούμενου έτους, το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας πρέπει να είναι τουλά-

▼**M10**

χιστον ίσο προς το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας του προηγούμενου έτους, πολλαπλασιαζόμενο επί το πηλίκον του ποσού των τεχνικών αποθεματικών για απαιτήσεις οι οποίες εκκρεμούν κατά τη λήξη της τελευταίας εταιρικής χρήσης και του ποσού των τεχνικών αποθεματικών για απαιτήσεις που εκκρεμούν κατά την έναρξη της τελευταίας εταιρικής χρήσης. Κατά τους υπολογισμούς αυτούς, τα τεχνικά αποθεματικά υπολογίζονται χωρίς την αντασφάλιση· ωστόσο, το πηλίκον δεν πρέπει ποτέ να υπερβαίνει τον αριθμό 1.

6. Τα τμήματα που εφαρμόζονται επί των μερών που αναφέρονται στο έκτο εδάφιο της παραγράφου 3 και στο έκτο εδάφιο της παραγράφου 4, μειώνονται έκαστο στο ένα τρίτο προκειμένου για την ασφάλιση ασθενείας, η οποία ασκείται σε τεχνική βάση παρόμοια προς εκείνη της ασφάλειας ζωής, εάν:

α) τα εισπραχθέντα ασφάλιστρα υπολογίζονται βάσει πινάκων θνησιμότητας σύμφωνα με τις μαθηματικές μεθόδους που εφαρμόζονται στον τομέα της ασφάλισης·

β) συνιστάται αποθεματικό γήρατος·

γ) εισπράττεται συμπληρωματικό ασφάλιστρο για τη σύσταση ενός περιθωρίου ασφάλειας κατάλληλου ύψους·

δ) η ασφαλιστική επιχείρηση δύναται να καταγγείλει τη σύμβαση προ της λήξεως του τρίτου έτους της ασφάλισης το αργότερο·

ε) το ασφαλιστήριο προβλέπει τη δυνατότητα αύξησης των ασφαλίστρων ή μείωσης των πληρωμών ακόμη και για τις τρέχουσες συμβάσεις.

Άρθρο 17

1. Το ένα τρίτο του απαιτούμενου περιθωρίου φερεγγυότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 16α, συνιστά το κεφάλαιο εγγύησης. Το κεφάλαιο αυτό αποτελείται από τα στοιχεία που απαριθμούνται στο άρθρο 16 παράγραφοι 2 και 3 και, με τη συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους καταγωγής, παράγραφος 4 στοιχείο γ).

2. Το κεφάλαιο εγγύησης δεν δύναται να είναι κατώτερο από 2 εκατομμύρια ευρώ. Ωστόσο, εάν καλύπτεται το σύνολο ή μέρος των κινδύνων που περιλαμβάνονται σε έναν από τους κλάδους 10 έως 15 του σημείου Α του παραρτήματος, το κεφάλαιο αυτό ανέρχεται τουλάχιστον σε 3 εκατομμύρια ευρώ.

Κάθε κράτος μέλος δύναται να προβλέπει τη μείωση κατά το ένα τέταρτο του ελάχιστου κεφαλαίου εγγύησης για τις ενώσεις αλληλασφάλισης και τις ενώσεις αλληλασφαλιστικής μορφής.

Άρθρο 17α

1. Τα ποσά που καθορίζονται σε ευρώ στο άρθρο 16α παράγραφοι 3 και 4 και στο άρθρο 17 παράγραφος 2, αναθεωρούνται κάθε έτος, αρχής γενομένης στις 20 Σεπτεμβρίου 2003, ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι μεταβολές του ευρωπαϊκού δείκτη τιμών καταναλωτή που περιλαμβάνει όλα τα κράτη μέλη και δημοσιεύεται από την Eurostat.

Τα ποσά προσαρμόζονται αυτομάτως, αυξάνοντας το βασικό ποσό σε ευρώ κατά το ποσοστό μεταβολής του εν λόγω δείκτη για την περίοδο μεταξύ της ενάρξεως ισχύος της παρούσας οδηγίας και της ημερομηνίας αναθεώρησης και στρογγυλοποιείται στο ανώτερο πολλαπλάσιο των 100 000 ευρώ.

Εάν, από την τελευταία αναπροσαρμογή, το ποσοστό της μεταβολής είναι κατώτερο του 5 %, η αναπροσαρμογή δεν λαμβάνει χώρα.

2. Η Επιτροπή ενημερώνει ετησίως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την αναθεώρηση και τα προσαρμοσμένα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

▼M7

Άρθρο 18

1. Τα κράτη μέλη δεν θεσπίζουν κανένα κανόνα σχετικά με την επιλογή των στοιχείων ενεργητικού που υπερβαίνουν τα στοιχεία που καλύπτουν τα τεχνικά αποθεματικά που αναφέρονται στο άρθρο 15.

2. Με την επιφύλαξη του άρθου 15 παράγροφος 2, του άρθρου 20 παράγραφοι 1, 2, 3 και 5, και του άρθρου 22 παράγραφος 1 τελευταίο εδάφιο, τα κράτη μέλη δεν περιορίζουν την ελεύθερη διάθεση κινητών ή ακίνητων στοιχείων ενεργητικού που αποτελούν μέρος των περιουσιακών στοιχείων των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν αποτελούν εμπόδιο στα μέτρα τα οποία τα κράτη μέλη, προκειμένου να διαφυλάξουν τα συμφέροντα των ασφαλισμένων, έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν ως ιδιοκτήτες ή εταίροι των εν λόγω επιχειρήσεων.

▼M2

Άρθρο 19

1. Κάθε κράτος μέλος επιβάλλει στις επιχειρήσεις που εδρεύουν στο έδαφός του, την ετήσια υποβολή απολογισμού όλων των εργασιών τους, της οικονομικής κατάστασής τους, της φερεγγυότητάς τους και, όσον αφορά την κάλυψη των κινδύνων που έχουν καταταχθεί υπό τον αριθμό 18 του σημείου Α του παραρτήματος, των άλλων μέσων που διαθέτουν για να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους, εφόσον η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους προβλέπει έλεγχο των μέσων αυτών.

▼M3

1. α) Όσον αφορά την ασφάλιση πιστώσεων, η επιχείρηση πρέπει να τηρεί στη διάθεση της εποπτεύουσας αρχής λογιστικές καταστάσεις οι οποίες θα αναφέρουν τα τεχνικά αποτελέσματα και τα τεχνικά αποθέματα που έχουν σχέση με τη δραστηριότητα αυτή.

▼M7

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν την έδρα τους στο έδαφός τους, να τους παρέχουν περιοδικά τα έγγραφα που είναι αναγκαία για την άσκηση του ελέγχου καθώς και στατιστικά στοιχεία. Οι αρμόδιες αρχές ανταλλάσσουν τα έγγραφα και τα στοιχεία που είναι χρήσιμα για την άσκηση του ελέγχου.

3. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει όλα τα χρήσιμα μέτρα ώστε οι αρμόδιες αρχές να διαθέτουν τις απαραίτητες εξουσίες και μέσα για την εποπτεία των δραστηριοτήτων των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που έχουν την εταιρική τους έδρα στο έδαφός τους, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων που ασκούνται εκτός του εδάφους αυτού, σύμφωνα με τις οδηγίες του Συμβουλίου σχετικά με τις εν λόγω δραστηριότητες και ενόψει της εφαρμογής τους.

Οι προαναφερόμενες εξουσίες και μέσα πρέπει κυρίως να παρέχουν στις αρμόδιες αρχές τη δυνατότητα:

α) να ενημερώνονται λεπτομερώς σχετικά με την κατάσταση της επιχείρησης και το σύνολο των δραστηριοτήτων της, ιδίως:

   — συλλέγοντας στοιχεία ή απαιτώντας την υποβολή εγγράφων που αφορούν την ασφαλιστική δραστηριότητα,

   — πραγματοποιώντας επιτόπιες εξακριβώσεις στις εγκαταστάσεις της επιχείρησης·

β) να λαμβάνουν, έναντι της επιχείρησης, των υπεύθυνων διευθυντικών στελεχών της ή των προσώπων που την ελέγχουν, όλα τα κατάλληλα και αναγκαία μέτρα ώστε οι δραστηριότητες της επιχείρησης να είναι πάντα σύμφωνες με τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις τις οποίες υποχρεούται να τηρεί η επιχείρηση στα διάφορα κράτη μέλη, και ιδίως με το πρόγραμμα δραστηριοτήτων,

▼M7

εφόσον αυτό παραμένει υποχρεωτικό, και να αποφεύγεται ή να επανορθώνεται κάθε παρατυπία που θα μπορούσε να βλάψει τα συμφέροντα των ασφαλισμένων·

γ) να εξασφαλίζουν την εφαρμογή των προαναφερόμενων μέτρων, εν ανάγκη με αναγκαστική εκτέλεση, προσφεύγοντας ενδεχομένως στις δικαστικές αρχές.

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να προβλέπουν ότι οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ζητούν οποιοδήποτε στοιχείο σχετικά με τις ασφαλιστικές συμβάσεις που ευρίσκονται στην κατοχή των διαμεσολαβητών.

Άρθρο 20

1. Αν μια επιχείρηση δεν συμμορφώνεται με τις διατάξεις του άρθρου 15, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής της επιχείρησης μπορεί να απαγορεύσει την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων ενεργητικού, αφού γνωστοποιήσει προηγουμένως την πρόθεσή της στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών όπου βρίσκονται οι κίνδυνοι.

2. Για την ανασυγκρότηση της οικονομικής κατάστασης μιας επιχείρησης, της οποίας το περιθώριο φερεγγυότητας δεν φθάνει πλέον το ελάχιστο όριο που ορίζεται στο ►M10 άρθρο 16α ◄, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής απαιτεί σχέδιο ανασυγκρότησης το οποίο υπόκειται στην έγκρισή της.

Σε έκτακτες περιπτώσεις, εάν η αρμόδια αρχή είναι της γνώμης ότι θα επιδεινωθεί περαιτέρω η οικονομική κατάσταση της επιχείρησης, η αρχή αυτή μπορεί επίσης να περιορίσει ή να απαγορεύσει την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων ενεργητικού της επιχείρησης. Ενημερώνει τότε τις αρχές των άλλων κρατών μελών στο έδαφος των οποίων η επιχείρηση ασκεί τη δραστηριότητά της, για κάθε ληφθέν μέτρο και τα κράτη αυτά λαμβάνουν, μετά από αίτημα της εν λόγω αρχής, τα ίδια μέτρα μέ αυτή.

3. Αν το περιθώριο φερεγγυότητας δεν φθάνει πλέον το ύψος του εγγυητικού κεφαλαίου που ορίζεται στο άρθρο 17, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής απαιτεί από την επιχείρηση βραχυπρόθεσμο σχέδιο χρηματοδότησης το οποίο υπόκειται στην έγκρισή της.

Δύναται επίσης να περιορίσει ή να απαγορεύσει την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων ενεργητικού της επιχείρησης. Ενημερώνει σχετικά τις αρχές των κρατών μελών στο έδαφος των οποίων η επιχείρηση ασκεί δραστηριότητα, οι οποίες, κατόπιν αιτήσεώς της, λαμβάνουν τα ίδια μέτρα.

4. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1, 2 και 3, οι αρμόδιες αρχές μπορούν επιπλέον να λάβουν κάθε κατάλληλο μέτρο για την προστασία των συμφερόντων των ασφαλισμένων.

5. Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να μπορεί να απαγορεύσει, σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία, την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων ενεργητικού που βρίσκονται στο έδαφός του κατόπιν αιτήσεως, στις περιπτώσεις των παραγράφων 1 και 3, του κράτους μέλους καταγωγής της επιχείρησης, το οποίο πρέπει να ορίζει τα στοιχεία ενεργητικού για το οποία θα ληφθούν αυτά τα μέτρα.

▼M10

Άρθρο 20α

1. Τα κράτη εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές έχουν την εξουσία να απαιτούν την εφαρμογή προγράμματος χρηματοοικονομικής ανάκαμψης από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις για τις οποίες οι αρμόδιες αρχές εκτιμούν ότι τα δικαιώματα των κατόχων ασφαλιστηρίων συμβολαίων απειλούνται. Το εν λόγω πρόγραμμα χρηματοοικονομικής ανάκαμψης περιλαμβάνει

▼M10

τουλάχιστον στοιχεία ή αποδείξεις για τις τρεις επόμενες εταιρικές χρήσεις:

α) τις προβλέψεις σχετικά με τα έξοδα διαχείρισης, ιδίως τα τρέχοντα γενικά έξοδα και τις προμήθειες·

β) σχέδιο στο οποίο εμφανίζονται λεπτομερώς οι προβλέψεις εσόδων και εξόδων τόσο για τις δραστηριότητες πρωτασφάλισης και τις αποδοχές αντασφάλισης όσο και για τις εκχωρήσεις αντασφάλισης·

γ) την πιθανή ταμειακή κατάσταση·

δ) τις προβλέψεις σχετικά με τα χρηματοπιστωτικά μέσα που προορίζονται να καλύψουν τις ανειλημμένες υποχρεώσεις και το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας·

ε) τη συνολική πολιτική στον τομέα της αντασφάλισης.

2. Όταν τα δικαιώματα των κατόχων ασφαλιστηρίων συμβολαίων απειλούνται επειδή επιδεινώνεται η οικονομική κατάσταση της επιχείρησης, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές έχουν την εξουσία να επιβάλλουν στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις υψηλότερο απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας, ώστε να διασφαλίζεται ότι η ασφαλιστική επιχείρηση θα είναι σε θέση να ανταποκριθεί, σε σύντομο χρονικό διάστημα, στις απαιτήσεις φερεγγυότητας. Το επίπεδο αυτού του υψηλότερου απαιτούμενου περιθωρίου φερεγγυότητας βασίζεται στο πρόγραμμα χρηματοοικονομικής ανάκαμψης, που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές έχουν την εξουσία να επανεκτιμούν και να μειώνουν την αξία όλων των επιλέξιμων στοιχείων για τον υπολογισμό του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας, ιδίως όταν έχει επέλθει σημαντική μεταβολή στην αγοραία αξία των στοιχείων αυτών από τη λήξη της τελευταίας εταιρικής χρήσης.

4. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές έχουν την εξουσία να περιορίζουν τη μείωση βάσει της πρωτασφάλισης του περιθωρίου φερεγγυότητας, το οποίο καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 16α, εφόσον:

α) μεταβλήθηκε σημαντικά, από την τελευταία εταιρική χρήση, η φύση ή η ποιότητα των συμβολαίων αντασφάλισης·

β) στο πλαίσιο των συμβολαίων αντασφάλισης, η μεταβίβαση κινδύνου είναι ανύπαρκτη ή ελάχιστη.

5. Εάν οι αρμόδιες αρχές έχουν ζητήσει πρόγραμμα χρηματοοικονομικής ανάκαμψης από την ασφαλιστική επιχείρηση σύμφωνα με την παράγραφο 1, δεν εκδίδουν πιστοποιητικό σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο της παρούσας οδηγίας, το άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ του Συμβουλίου [1] (δεύτερη οδηγία σχετικά με την πρωτασφάλιση) και το άρθρο 12 παράγραφος 2 της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου [2] (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση) για όσο διάστημα πιστεύουν ότι τα δικαιώματα των κατόχων ασφαλιστηρίων συμβολαίων απειλούνται κατά την έννοια της παραγράφου 1.

▼B

Άρθρο 21

1. Κάθε Κράτος μέλος επιτρέπει στις επιχειρήσεις που έχουν τύχει αδείας να μεταβιβάζουν το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου των ασφαλιστικών συμβάσεών τους αν ο εκδοχεύς κατέχει, λαμβανόμενης υπ' όψη της μεταβιβάσεως, το αναγκαίο περιθώριο φερεγγυότητος.

([1]) ΕΕ L 172, 4.7.1988, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2000/26/ΕΚ (ΕΕ L 181 της 20.7.2000, σ. 65).

([2]) ΕΕ L 228 της 11.8.1992, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2000/64/ΕΚ (ΕΕ L 290 της 17.11.2000, σ. 27).

▼B

Οι ενδιαφερόμενες ελεγκτικές αρχές συνεννοούνται μεταξύ τους πριν εγκρίνουν την μεταβίβαση αυτή.

2. Αφού εγκριθεί από την αρμόδια ελεγκτική αρχή, η μεταβίβαση αυτή αντιτάσσεται αυτοδικαίως κατά των ενδιαφερομένων ασφαλισμένων.

Τμήμα Γ: Ανάκληση αδείας

▼M7

Άρθρο 22

1. Η άδεια που χορηγήθηκε στην ασφαλιστική επιχείρηση από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής μπορεί να ανακληθεί από την αρχή αυτή εφόσον η επιχείρηση:

α) δεν κάνει χρήση της άδειας εντός δωδεκαμήνου, παραιτείται ρητώς από αυτήν ή έπαυσε να ασκεί τη δραστηριότητά της για περίοδο μεγαλύτερη του εξαμήνου, εκτός εάν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος προβλέπει ότι στις περιπτώσεις αυτές η άδεια λειτουργίας καθίσταται άκυρη·

β) δεν πληροί πλέον τους όρους ανάληψης της δραστηριότητας·

γ) δεν κατέστη δυνατόν να λάβει εμπρόθεσμα τα μέτρα που προβλέπονται στο σχέδιο ανασυγκρότησης ή στο σχέδιο χρηματοδότησης που αναφέρεται στο άρθρο 20·

δ) αθετεί σοβαρώς τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των ρυθμίσεων που εφαρμόζονται στην περίπτωσή της.

Σε περίπτωση ανάκλησης ή ακυρότητας της άδειας, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής ενημερώνει σχετικά τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών, οι οποίες οφείλουν να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να εμποδίσουν τη συγκεκριμένη επιχείρηση να αναλάβει, είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, νέες εργασίες στο έδαφός τους. Λαμβάνει επιπλέον, με τη συνδρομή αυτών των αρχών, κάθε κατάλληλο μέτρο για τη διαφύλαξη των συμφερόντων των ασφαλισμένων και περιορίζει ιδίως την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων ενεργητικού της επιχείρησης, κατ' εφαρμογή του άρθρου 20 παράγραφος 1, παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο ή παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο.

2. Κάθε απόφαση ανάκλησης της άδειας πρέπει να είναι επακριβώς αιτιολογημένη και να κοινοποιείται στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση.

▼M6

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ Α

Κανόνες που εφαρμόζονται για τα πρακτορεία ή υποκαταστήματα που είναι εγκατεστημένα εντός της Κοινότητας και ανήκουν σε επιχειρήσεις, η έδρα των οποίων ευρίσκεται εκτός της Κοινότητας

▼B

Άρθρο 23

1. Κάθε Κράτος μέλος εξαρτά από διοικητική άδεια την ανάληψη στην επικράτειά του της δραστηριότητος που αναφέρεται στο άρθρο 1, για κάθε επιχείρηση της οποίας η έδρα ευρίσκεται εκτός της Κοινότητος.

2. Το Κράτος μέλος δύναται να παράσχει την άδεια εφ' όσον η επιχείρηση πληροί τουλάχιστον τους κάτωθι όρους:

α) της έχει επιτραπεί να ασκεί τις ασφαλιστικές εργασίες, δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας στην οποία υπάγεται·

β) ιδρύει ένα πρακτορείο ή υποκατάστημα στην επικράτεια αυτού του Κράτους μέλους·

γ) αναλαμβάνει την υποχρέωση να εγκαθιδρύσει στην έδρα του πρακτορείου ή υποκαταστήματος ένα λογιστήριο κατάλληλο για την δραστηριότητα που ασκεί σε αυτήν, όπως επίσης και

▼B

να τηρεί όλα τα έγγραφα τα σχετικά με τις εργασίες με τις οποίες ασχολείται·

δ) διορίζει αντιπρόσωπο, ο οποίος πρέπει να τύχει αποδοχής από την αρμόδια αρχή·

ε) διαθέτει στο Κράτος στο οποίο δρα η επιχείρηση στοιχεία ενεργητικού ενός ποσού τουλάχιστον ίσου προς το ήμισυ του ελαχίστου ορίου που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2 για το κεφάλαιο εγγυήσεως και καταθέτει το τέταρτο του ελαχίστου αυτού ορίου ως εγγύηση·

στ) αναλαμβάνει την υποχρέωση να κατέχει ένα περιθώριο φερεγγυότητος σύμφωνα με το άρθρο 25·

ζ) υποβάλλει πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφοι 1 και 2·

▼M9

η) ανακοινώνουν το όνομα και τη διεύθυνση του αντιπροσώπου για το διακανονισμό των ζημιών ο οποίος διορίζεται σε κάθε κράτος μέλος, εκτός από το κράτος μέλος στο οποίο ζητείται η άδεια, αν οι καλυπτόμενοι κίνδυνοι κατατάσσονται στον κλάδο 10 του σημείου Α του παραρτήματος, πλην της ευθύνης του μεταφορέα.

▼B

Άρθρο 24

Τα Κράτη μέλη επιβάλλουν στις επιχειρήσεις την υποχρέωση συστάσεως επαρκών τεχνικών αποθεματικών που να αντιστοιχούν στις υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει στην επικράτειά τους· μεριμνούν ώστε να συγκροτηθούν από το πρακτορείο ή υποκατάστημα στοιχεία του ενεργητικού αντίστοιχα των τεχνικών αποθεματικών ισότιμα και νομισματικώς αντιστοιχισμένα, κατά το μέτρο που ορίζεται από το Κράτος.

Η νομοθεσία των Κρατών μελών εφαρμόζεται για τον υπολογισμό των τεχνικών αποθεματικών, για τον καθορισμό των κατηγοριών επενδύσεως και την αποτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού.

Το ενδιαφερόμενο Κράτος μέλος απαιτεί τα στοιχεία ενεργητικού που αποτελούν το αντίστοιχο των τεχνικών αποθεματικών να ευρίσκονται στην επικράτειά του. Το άρθρο 15 παράγραφος 3 εφαρμόζεται.

Άρθρο 25

1. Κάθε Κράτος μέλος επιβάλλει στα πρακτορεία ή υποκαταστήματα που ιδρύονται στην επικράτειά του να διαθέτουν ένα περιθώριο φερεγγυότητος συνιστάμενο από στοιχεία ενεργητικού ελεύθερα από κάθε προβλεπτό βάρος, αφαιρουμένων των άϋλων περιουσιακών στοιχείων. Το περιθώριο υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3. Για τον υπολογισμό του περιθωρίου αυτού λαμβάνονται υπ' όψη μόνο τα ασφάλιστρα ή οι εισφορές και οι αποζημιώσεις που προκύπτουν από τις εργασίες που έχουν πραγματοποιηθεί από το πρακτορείο ή το υποκατάστημα.

2. Το ένα τρίτο του περιθωρίου φερεγγυότητος συνιστά το κεφάλαιο εγγυήσεως. Αυτό το κεφάλαιο εγγυήσεως δεν δύναται να είναι κατώτερο του ημίσεος του ελαχίστου ορίου που προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2. Η αρχική εγγύηση που κατατίθεται σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 2 περίπτωση ε), συνυπολογίζεται σε αυτό.

3. Τα στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν το περιθώριο φερεγγυότητος πρέπει να ευρίσκονται στο εσωτερικό του Κράτους όπου δρα η επιχείρηση μέχρι του ποσού του κεφαλαίου εγγυήσεως και για το πλεόνασμα στο εσωτερικό της Κοινότητος.

▼M2

Άρθρο 26

1. Οι επιχειρήσεις οι οποίες έχουν ζητήσει ή λάβει άδεια από περισσότερα του ενός κράτη μέλη, μπορούν να ζητήσουν τα εξής ευεργετήματα, τα οποία μόνο από κοινού μπορούν να χορηγηθούν:

α) να υπολογίζεται το περιθώριο φερεγγυότητας που αναφέρει το άρθρο 25 σε συνάρτηση με τη συνολική δραστηριότητα που ασκούν στο εσωτερικό της Κοινότητας· στην περίπτωση αυτή, οι εργασίες που πραγματοποιήθηκαν από το σύνολο των πρακτορείων ή την υποκαταστημάτων τα οποία είναι εγκατεστημένα στο εσωτερικό της Κοινότητας, είναι οι μόνες που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό αυτό·

β) να κατατίθεται η εγγύηση που προβλέπεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο ε) σε ένα μόνο από αυτά τα κράτη·

γ) να ευρίσκονται τα στοιχεία ενεργητικού που αποτελούν το αντιστάθμισμα του κεφαλαίου εγγύησης σε ένα οποιοδήποτε από τα κράτη μέλη όπου οι επιχειρήσεις αυτές ασκούν τη δραστηριότητά τους.

2. Η αίτηση χορήγησης των ευεργετημάτων που προβλέπονται στην παράγραφο 1 υποβάλλεται στις αρμόδιες αρχές όλων των κρατών μελών, από τα οποία η προαναφερόμενη επιχείρηση έχει ζητήσει ή λάβει την άδεια. Στην αίτηση αυτή πρέπει να αναφέρεται η αρχή που είναι επιφορτισμένη να εξακριβώνει στο μέλλον τη φερεγγυότητα των πρακτορείων ή υποκαταστημάτων που είναι εγκατεστημένα μέσα στην Κοινότητα για το σύνολο των εργασιών τους. Η επιλογή της αρχής από την επιχείρηση πρέπει να αιτιολογείται. Η εγγύηση κατατίθεται στο αντίστοιχο κράτος μέλος.

3. Τα ευεργετήματα που προβλέπονται στην παράγραφο 1 είναι δυνατόν να παραχωρηθούν μόνο με τη συμφωνία των αρμοδίων αρχών όλων των κρατών μελών στα οποία έχει υποβληθεί η αίτηση. Παράγουν αποτελέσματα από την ημερομηνία κατά την οποία η επιλεγείσα ελεγκτική αρχή ανέλαβε την υποχρέωση, απέναντι στις άλλες ελεκγκτικές αρχές, να εξακριβώσει τη φερεγγυότητα των πρακτορείων ή υποκαταστημάτων που είναι εγκατεστημένα εντός της Κοινότητας για το σύνολο των εργασιών τους.

Η επιλεγείσα ελεγκτική αρχή λαμβάνει από τα άλλα κράτη μέλη τις αναγκαίες πληροφορίες για την εξακρίβωση της συνολικής φερεγγυότητας των πρακτορείων και υποκαταστημάτων που είναι εγκατεστημένα στο έδαφός τους.

4. Κατόπιν πρωτοβουλίας ενός ή περισσοτέρων ενδιαφερομένων κρατών μελών, τα ευεργετήματα που χορηγούνται δυνάμει του παρόντος άρθρου είναι δυνατόν καταργηθούν ταυτόχρονα από όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

▼B

Άρθρο 27

Τα άρθρα 19 και 20 εφαρμόζονται επίσης για τα πρακτορεία και υποκαταστήματα των επιχειρήσεων που αναφέρονται στον παρόντα τίτλο.

▼M2

Για την εφαρμογή του άρθρου 20, στην περίπτωση μιας επιχείρησης που απολαύει των ευεργετημάτων που προβλέπονται στο άρθρο 26 παράγραφος 1, η αρχή που είναι επιφορτισμένη με την εξακρίβωση της φερεγγυότητας των πρακτορείων ή υποκαταστημάτων που είναι εγκατεστημένα εντός της Κοινότητας για το σύνολο των εργασιών τους, εξομοιώνεται με την αρχή του κράτους στο έδαφος του οποίου ευρίσκεται η έδρα της κοινοτικής επιχείρησης.

▼B

Άρθρο 28

Σε περίπτωση ανακλήσεως της αδείας από την αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 2, αυτή πληροφορεί σχετικά τις ελεγκτικές αρχές των άλλων Κρατών μελών όπου η επιχείρηση ασκεί την δραστηριότητά της και οι τελευταίες λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα. Αν η ανακλητική απόφαση έχει ως αιτιολογία την ανεπάρκεια της συνολικής φερεγγυότητος όπως αυτή καθορίζεται στη συμφωνία που αναφέρεται στο άρθρο 26, τα Κράτη μέλη που μετέχουν σε αυτή προβαίνουν επίσης στην ανάκληση της αδείας τους.

▼M7

Άρθρο 28α

1. Υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, κάθε κράτος μέλος, επιτρέπει στα πρακτορεία και τα υποκαταστήματα που είναι εγκατεστημένα στο έδαφός του να αναφέρονται στον παρόντα τίτλο, να μεταβιβάζουν το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου των συμβάσεων τους σε εκδοχέα εγκατεστημένο στο ίδιο κράτος μέλος, εάν οι αρμόδιες αρχές αυτού του κράτους μέλους ή, ενδεχομένως, εκείνες του κράτους μέλους που αναφέρεται στο άρθρο 26, πιστοποιούν ότι ο εκδοχέας διαθέτει, λαμβανομένης υπόψη της μεταβίβασης, το αναγκαίο περιθώριο φερεγγυότητας.

2. Υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, κάθε κράτος μέλος, επιτρέπει στα πρακτορεία και τα υποκαταστήματα που είναι εγκατεστημένα στο έδαφός του να αναφέρονται στον παρόντα τίτλο, να μεταβιβάζουν το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου των συμβάσεων τους σε ασφαλιστική επιχείρηση που έχει την εταιρική έδρα της σε άλλο κράτος μέλος, εάν οι αρμόδιες αρχές αυτού του κράτους μέλους πιστοποιούν ότι ο εκδοχέας διαθέτει, λαμβανομένης υπόψη της μεταβίβασης, το αναγκαίο περιθώριο φερεγγυότητας.

3. Όταν ένα κράτος μέλος επιτρέπει, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, στα πρακτορεία και στα υποκαταστήματα που είναι εγκατεστημένα στο έδαφός του και αναφέρονται στον παρόντα τίτλο, να μεταβιβάζουν το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου των συμβάσεών τους σε πρακτορείο ή υποκατάστημα που αναφέρεται στον παρόντα τίτλο και έχει συσταθεί σε άλλο κράτος μέλος, βεβαιώνεται ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους του εκδοχέα, ή, αν ενδεχομένως, οι αρχές του κράτους μέλους που αναφέρεται στο άρθρο 26, πιστοποιούν ότι ο εκδοχέας, λαμβανομένης υπόψη της μεταβίβασης, διαθέτει το αναγκαίο περιθώριο φερεγγυότητας, ότι η νομοθεσία του κράτους μέλους του εκδοχέα παρέχει τη δυνατότητα παρόμοιας μεταβίβασης και ότι αυτό το κράτος μέλος συμφωνεί για την μεταβίβαση.

4. Στις περιπτώσεις των παραγράφων 1, 2 και 3, το κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται το πρακτορείο ή υποκατάστημα που προβαίνει στην εκχώρηση, επιτρέπει την πράξη αυτή μόλις του διαβιβασθεί η συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους του κινδύνου, εφόσον το κράτος αυτό είναι διάφορο του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται το πρακτορείο ή υποκατάστημα που προβαίνει στην εκχώρηση.

5. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών των οποίων ζητείται η γνώμη κοινοποιούν τη γνώμη ή τη συγκατάθεσή τους στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής της εκχωρήτριας ασφαλιστικής επιχείρησης εντός τριών μηνών από την παραλαβή της σχετικής αίτησης· σε περίπτωση που αρχές των οποίων ζητείται η γνώμη δεν απαντήσουν έως ότου λήξει η προθεσμία αυτή, αυτό ισοδυναμεί προς θετική γνώμη ή σιωπηρή συγκατάθεση.

6. Η επιτραπείσα σύμφωνα με το παρόν άρθρο μεταβίβαση υπόκειται σε δημοσιότητα στο κράτος όπου βρίσκεται ο κίνδυνος, κατά τα οριζόμενα στη νομοθεσία του κράτους αυτού. Η μεταβίβαση αντιτάσσεται αυτοδικαίως στους αντισυμβαλλόμε-

▼M7

νους, στους ασφαλισμένους και σε όποιον έλκει δικαιώματα ή υπέχει υποχρεώσεις που απορρέουν από τις εκχωρούμενες συμβάσεις.

Η διάταξη αυτή δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να προβλέψουν την δυνατότητα για τους αντισυμβαλλόμενους να καταγγείλουν τη σύμβαση εντός ορισμένης προθεσμίας από τη μεταβίβαση.

▼B

Άρθρο 29

Η Κοινότης δύναται, σε συμφωνίες που συνάπτονται σύμφωνα με την συνθήκη με μια ή περισσότερες τρίτες χώρες, να συνομολογήσει την εφαρμογή διατάξεων διαφορετικών από αυτές που προβλέπονται στον παρόντα τίτλο, με σκοπό να εξασφαλίσει υπό τον όρο της αμοιβαιότητος, μια επαρκή προστασία των ασφαλισμένων των Κρατών μελών.

▼M6

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ Β

Κανόνες που εφαρμόζονται για τις θυγατρικές μιας μητρικής επιχείρησης που διέπεται από το δίκαιο τρίτης χώρας, καθώς και για τη συμμετοχή που αποκτά μητρική επιχείρηση αυτού του είδους

Άρθρο 29α

Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ενημερώνουν την Επιτροπή:

α) για κάθε άδεια λειτουργίας μιας άμεσα ή έμμεσα θυγατρικής μιας ή περισσοτέρων μητρικών επιχειρήσεων διεπομένης ή διεπομένων από τη νομοθεσία τρίτης χώρας. Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά την επιτροπή ασφαλίσεων, η οποία θα συσταθεί από το Συμβούλιο, έπειτα από πρόταση της Επιτροπής·

β) οσάκις μια μητρική επιχείρηση αυτού του είδους αποκτά συμμετοχή σε ασφαλιστική επιχείρηση της Κοινότητας, η οποία, με τον τρόπο αυτό, καθίσταται θυγατρική της. Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά την επιτροπή ασφαλίσεων, η οποία θα συσταθεί από το Συμβούλιο, έπειτα από σχετική πρόταση της Επιτροπής.

Όταν χορηγείται άδεια λειτουργίας σε μια επιχείρηση άμεσα ή έμμεσα θυγατρική μιας ή περισσοτέρων μητρικών επιχειρήσεων διεπομένης ή διεπομένων από το δίκαιο τρίτης χώρας, πρέπει να προσδιορίζεται, στη γνωστοποίηση την οποία αποστέλλουν οι αρμόδιες αρχές στην Επιτροπή, η δομή της ομάδας επιχειρήσεων.

Άρθρο 29β

1. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις γενικής φύσεως δυσκολίες που συναντούν οι ασφαλιστικές τους επιχειρήσεις κατά την εγκατάστασή τους ή την άσκηση των δραστηριοτήτων τους σε τρίτη χώρα.

2. Η Επιτροπή συντάσσει, αρχικά το αργότερο έξι μήνες πριν τεθεί σε εφαρμογή η παρούσα οδηγία, και κατόπιν περιοδικά, έκθεση με την οποία εξετάζεται η μεταχείριση, κατά την έννοια των παραγράφων 3 και 4, που επιφυλάσσουν οι τρίτες χώρες στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις της Κοινότητας, όσον αφορά την εγκατάσταση και την άσκηση ασφαλιστικών δραστηριοτήτων, καθώς και την απόκτηση συμμετοχής σε ασφαλιστικές επιχειρήσεις τρίτων χωρών. Η Επιτροπή διαβιβάζει τις εκθέσεις αυτές στο Συμβούλιο συνοδευόμενες, ενδεχομένως, από κατάλληλες προτάσεις.

▼M6

3. Όταν η Επιτροπή διαπιστώνει, είτε βάσει των εκθέσεων που αναφέρει η παράγραφος 2, είτε βάσει άλλων πληροφοριών, ότι μια τρίτη χώρα δεν παρέχει στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις της Κοινότητας πραγματική πρόσβαση στην αγορά, ανάλογη με εκείνη που παρέχεται από την Κοινότητα στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις της τρίτης αυτής χώρας, η Επιτροπή μπορεί να υποβάλει προτάσεις στο Συμβούλιο ζητώντας να της δοθεί η πρέπουσα εντολή διαπραγματεύσεων ώστε να επιτύχει ανάλογες δυνατότητες ανταγωνισμού για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις της Κοινότητας. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

4. Όταν η Επιτροπή διαπιστώνει, είτε βάσει των εκθέσεων που αναφέρει η παράγραφος 2, είτε βάσει άλλων πληροφοριών, ότι στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις της Κοινότητας σε τρίτη χώρα δεν παρέχεται εθνική μεταχείριση που να τους προφέρει τις ίδιες δυνατότητες ανταγωνισμού, όπως και στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις της εν λόγω χώρας, και ότι δεν πληρούνται οι συνθήκες πραγματικής πρόσβασης στην αγορά, μπορεί να αρχίσει διαπραγματεύσεις για να εξομαλύνει την κατάσταση.

Όταν συντρέχουν οι περιστάσεις του πρώτου εδαφίου, μπορεί επίσης να αποφασιστεί ανά πάσα στιγμή παράλληλα με τη διεξαγωγή διαπραγματεύσεων, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην πράξη που συγκροτεί την επιτροπή ασφαλίσεως που προβλέπεται στο άρθρο 29α, ότι ο αρμόδιες αρχές των κρατών μελών οφείλουν να περιορίζουν ή να αναστέλλουν τις αποφάσεις τους:

— σχετικά με τις αιτήσεις για χορήγηση άδειας λειτουργίας που έχουν ήδη κατατεθεί κατά τη στιγμή της απόφασης ή κατατίθενται μεταγενέστερα και

— σχετικά με τις αποκτήσεις συμμετοχής στις οποίες προβαίνουν άμεσα ή έμμεσα μητρικές επιχειρήσεις διεπόμενες από το δίκαιο της εν λόγω τρίτης χώρας.

Η διάρκεια ισχύος των μέτρων αυτών δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες.

Πριν από τη λήξη της τρίμηνης αυτής προθεσμίας και ανάλογα με τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων, το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει με ειδική πλειοψηφία, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, ότι τα μέτρα θα εξακολουθήσουν να εφαρμόζονται.

Ο εν λόγω περιορισμός ή αναστολή δεν εφαρμόζονται όσον αφορά τη δημιουργία θυγατρικών από ασφαλιστικές επιχειρήσεις ή τις θυγατρικές τους που έχουν λάβει τη δέουσα άδεια λειτουργίας στην Κοινότητα, ούτε όσον αφορά την απόκτηση συμμετοχής σε ασφαλιστικές επιχειρήσεις της Κοινότητας στην οποία προβαίνουν επιχειρήσεις ή θυγατρικές αυτού του είδους.

5. Όταν η Επιτροπή διαπιστώνει ότι έχει προκύψει μία από τις περιπτώσεις που περιγράφονται στις παραγράφους 3 και 4, τα κράτη μέλη την ενημερώνουν, κατόπιν αιτήσεώς της:

α) για κάθε αίτηση χορήγησης άδειας λειτουργίας μιας άμεσα ή έμμεσα θυγατρικής επιχείρησης της οποίας η μητρική ή οι μητρικές επιχειρήσεις διέπονται από τη νομοθεσία της εν λόγω τρίτης χώρας·

β) για κάθε σχέδιο επιχείρησης αυτού του είδους να αποκτήσει συμμετοχή σε ασφαλιστική επιχείρηση της Κοινότητας, ώστε η τελευταία αυτή να καταστεί θυγατρική της πρώτης.

Αυτή η υποχρέωση ενημέρωσης παύει να υπάρχει μόλις συναφθεί συμφωνία με την τρίτη χώρα που αναφέρουν οι παράγραφοι 3 και 4, ή όταν παύσουν να εφαρμόζονται τα μέτρα της παραγράφου 4 δεύτερο και τρίτο εδάφιο.

6. Τα μέτρα που λαμβάνονται βάσει του παρόντος άρθρου πρέπει να είναι σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει η Κοινότητα βάσει διεθνών συμφωνιών, είτε διμερών, είτε πολυ-

▼M6

μερών, και οι οποίες διέπουν την ανάληψη δραστηριότητας ασφαλιστικής επιχείρησης και την άσκησή τους.

▼B

ΤΙΤΛΟΣ IV

Μεταβατικές και άλλες διατάξεις

Άρθρο 30

1. Τα Κράτη μέλη χορηγούν σε επιχειρήσεις που αναφέρονται στον τίτλο II και που κατά τον χρόνο της ενάρξεως της ισχύος των μέτρων εκτελέσεως της οδηγίας ασκούν στην επικράτειά τους ένα ή περισσοτέρους των κλάδων που αναφέρονται στο πρώτο άρθρο, προθεσμία πέντε ετών από της κοινοποιήσεως της οδηγίας για να συμμορφωθούν προς τους όρους των άρθρων 16 και 17.

2. Τα Κράτη μέλη:

α) δύνανται να χορηγήσουν στις επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και που, μετά την πάροδο της προθεσμίας των πέντε ετών, δεν έχουν συστήσει εξ ολοκλήρου το περιθώριο φερεγγυότητος, μια συμπληρωματική προθεσμία που δεν δύναται να υπερβεί τα δύο έτη, υπό τον όρο ότι, σύμφωνα με το άρθρο 20, υπέβαλαν προς έγκριση στην ελεγκτική αρχή τα μέτρα που προτίθενται να λάβουν για την σύστασή του.

β) δύνανται να απαλλάξουν τις επιχειρήσεις οι οποίες αναφέρονται στην παράγραφο 1 και οι οποίες μετά την πάροδο της προθεσμίας των πέντε ετών, δεν επιτυγχάνουν μια ετήσια είσπραξη ασφαλίστρων ή εισφορών ίση προς το εξαπλάσιο του ελαχίστου ορίου του κεφαλαίου εγγυήσεως που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2, από την υποχρέωση να συγκροτήσουν το κεφάλαιο αυτό προ του τέλους της εταιρικής χρήσεως κατά το οποίο τα ασφάλιστρα ή οι εισφορές θα φθάσουν το εξαπλάσιο αυτού του κεφαλαίου εγγυήσεως. Εν όψει των αποτελεσμάτων της εξετάσεως που προβλέπεται στο άρθρο 33, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, αποφασίζει ομοφώνως, πότε τα Κράτη μέλη οφείλουν να καταργήσουν την απαλλαγή αυτή.

3. Οι επιχειρήσεις που επιθυμούν να επεκτείνουν την δραστηριότητά τους κατά την έννοια του άρθρου 8 παράγραφος 2 ή του άρθρου 10, δύνανται να το πραγματοποιήσουν μόνον αν συμμορφωθούν αμέσως προς τους κανόνες της οδηγίας. Οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 περίπτωση β) και που, στο εσωτερικό της επικράτειας επεκτείνουν την δραστηριότητά τους σε άλλους κλάδους ή σε άλλα τμήματα της επικράτειας αυτής, δύνανται να απαλλαγούν για ένα διάστημα δέκα ετών από της κοινοποιήσεως της οδηγίας, από την υποχρέωση συγκροτήσεως του ελαχίστου ορίου κεφαλαίου εγγυήσεως που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2.

4. Οι επιχειρήσεις που έχουν μορφή διάφορη από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 8 δύνανται να συνεχίσουν επί τρία έτη, από της κοινοποιήσεως της οδηγίας, την άσκηση της τρέχουσας δραστηριότητός τους υπό την νομική μορφή που έχουν κατά την στιγμή της κοινοποιήσεως αυτής. Οι επιχειρήσεις που έχουν ιδρυθεί στο Ηνωμένο Βασίλειο «by royal charter» ή «by private act» ή «by special public act» δύναται να συνεχίσουν τις δραστηριότητές τους με την σημερινή μορφή τους άνευ χρονικού περιορισμού.

Οι επιχειρήσεις οι οποίες στο Βέλγιο συνάπτουν, σύμφωνα με τους εταιρικούς τους σκοπούς, τα υποθηκικά δάνεια δια μεσολαβήσεως, ή ασκούν εργασίες αποταμιεύσεως σύμφωνα με τον αριθ. 4 του άρθρου 15 των διατάξεων των σχετικών με τον έλεγχο των ιδιωτικών ταμιευτηρίων, όπως εσυντονίσθησαν από το βασιλικό διάταγμα της 23ης Ιουνίου 1967, δύνανται να συνεχίσουν τις

▼B

δραστηριότητες αυτές επί τρία έτη από της κοινοποιήσεως της οδηγίας.

Τα ενδιαφερόμενα Κράτη μέλη συντάσσουν τον πίνακα των επιχειρήσεων αυτών και τον ανακοινώνουν στα άλλα Κράτη μέλη καθώς επίσης και στην Επιτροπή.

5. Κατόπιν αιτήσεως των επιχειρήσεων που ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις των άρθρων 15, 16 και 17, τα Κράτη μέλη καταργούν τα περιοριστικά μέτρα όπως τις υποθήκες, καταθέσεις ή εγγυήσεις που συνιστώνται δυνάμει της ισχυούσης ρυθμίσεως.

Άρθρο 31

Τα Κράτη μέλη χορηγούν στα πρακτορεία και υποκαταστήματα τα οποία αναφέρονται στον Τίτλο ΙΙΙ και τα οποία, κατά την στιγμή της ενάρξεως της ισχύος των μέτρων εκτελέσεως της οδηγίας, ασκούν ένα ή περισσοτέρους κλάδους που αναφέρονται στο πρώτο άρθρο και δεν επεκτείνουν την δραστηριότητά τους κατά την έννοια του άρθρου 10 παράγραφος 2, μια προθεσμία πέντε ετών κατ' ανώτατο όριο από της κοινοποιήσεως της οδηγίας, για να συμμορφωθούν προς τους όρους του άρθρου 25.

Άρθρο 32

Κατά την διάρκεια μιας περιόδου που λήγει από της θέσεως σε ισχύ συμφωνίας συναφθείσης σύμφωνα με το άρθρο 29 με μια τρίτη χώρα και το αργότερο μετά την πάροδο μιας προθεσμίας τεσσάρων ετών από της κοινοποιήσεως της οδηγίας, κάθε Κράτος μέλος δύναται να διατηρεί προς όφελος των επιχειρήσεων του Κράτους αυτού που είναι εγκατεστημένες στην επικράτειά του, το καθεστώς που εφαρμόζεται σε αυτές την 1η Ιανουαρίου 1973 όσον αφορά την νομισματική αντιστοιχία των σε ξένα νομίσματα υποχρεώσεων και τον τόπο των τεχνικών αποθεματικών, υπό τον όρο να πληροφορήσει σχετικά τα άλλα Κράτη μέλη και την Επιτροπή και να μην υπερβεί τα όρια των ευνοϊκοτέρων ρυθμίσεων που παρέχονται δυνάμει του άρθρου 15 παράγραφος 2 στις επιχειρήσεις Κρατών μελών που είναι εγκατεστημένες στην επικράτειά του.

ΤΙΤΛΟΣ V

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 33

Η Επιτροπή και οι αρμόδιες αρχές των Κρατών μελών συνεργάζονται στενά με σκοπό την διευκόλυνση του ελέγχου της πρωτασφαλίσεως στο εσωτερικό της Κοινότητος και την εξέταση των δυσκολιών που θα ηδύνατο να προκύψουν κατά την εφαρμογή της οδηγίας.

Άρθρο 34

1. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο, εντός έξη ετών από της κοινοποιήσεως της οδηγίας, μια έκθεση επί των επιπτώσεων των οικονομικών εχεγγύων που καθορίζονται από την οδηγία επί της καταστάσεως των ασφαλιστικών αγορών των Κρατών μελών.

2. Αν είναι αναγκαίο, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο ενδιαμέσους εκθέσεις προ του τέλους της μεταβατικής περιόδου που προβλέπεται στο άρθρο 30 παράγραφος 1.

Άρθρο 35

Τα Κράτη μέλη τροποποιούν τις εθνικές διατάξεις τους σύμφωνα με την οδηγία εντός δέκα οκτώ μηνών από της κοινοποιήσεώς της και πληροφορούν αμέσως περί τούτου την Επιτροπή.

Οι κατ' αυτόν τον τρόπο τροποποιηθείσες διατάξεις εφαρμόζονται, υπό την επιφύλαξη των άρθρων 30, 31 και 32, εντός τριάντα μηνών από της κοινοποιήσεως αυτής.

▼B

Άρθρο 36

Από της κοινοποιήσεως της οδηγίας, τα Κράτη μέλη μεριμνούν να ανακοινώσουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων που θεσπίζουν στον τομέα που καλύπτεται από την οδηγία.

Άρθρο 37

Το παράρτημα αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της παρούσης οδηγίας.

Άρθρο 38

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα Κράτη μέλη.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

A. **Ταξινόμηση των κινδύνων κατά κλάδους:**

1. *Ατυχήματα* (συμπεριλαμβανομένων των εργατικών ατυχημάτων και των επαγγελματικών ασθενειών)

   — παροχές κατ' αποκοπή,
   — περιοδικές παροχές αποζημιώσεων,
   — συνδυασμοί των ανωτέρω,
   — μεταφερόμενα πρόσωπα.

2. *Ασθένειες*

   — παροχές κατ' αποκοπή,
   — περιοδικές παροχές αποζημιώσεων,
   — συνδυασμοί των ανωτέρω.

3. *Χερσαία οχήματα* (εκτός σιδηροδρομικών)

   Κάθε ζημία την οποία υφίστανται:

   — αυτοκίνητα χερσαία οχήματα,
   — χερσαία οχήματα μη αυτοκίνητα.

4. *Σιδηροδρομικά οχήματα*

   Κάθε ζημία την οποία υφίστανται τα σιδηροδρομικά οχήματα.

5. *Αεροσκάφη*

   Κάθε ζημία την οποία υφίστανται τα αεροσκάφη.

6. *Πλοία (θαλάσσια, λιμναία, και ποτάμια σκάφη)*

   Κάθε ζημία την οποία υφίστανται:

   — ποτάμια σκάφη,
   — λιμναία σκάφη,
   — θαλάσσια σκάφη.

7. *Μεταφερόμενα εμπορεύματα* (συμπεριλαμβανομένων των εμπορευμάτων, αποσκευών και κάθε άλλου αγαθού)

   Κάθε ζημία την οποία υφίστανται τα μεταφερόμενα εμπορεύματα ή αποσκευές, οποιοδήποτε και αν είναι το μεταφορικό μέσο.

8. *Πυρκαϊά και στοιχεία της φύσεως*

   Κάθε ζημία την οποία υφίστανται τα αγαθά (εκτός των αγαθών των περιλαμβανομένων στους κλάδους 3, 4, 5, 6 και 7) όταν προξενείται από:

   — πυρκαϊά,
   — έκρηξη,
   — θύελλα,
   — στοιχεία της φύσεως άλλα εκτός θυέλλης,
   — πυρηνική ενέργεια,
   — καθίζηση του εδάφους.

9. *Λοιπές ζημίες αγαθών*

   Κάθε ζημία την οποία υφίστανται τα αγαθά (εκτός των αγαθών των περιλαμβανομένων στους κλάδους 3, 4, 5, 6 και 7), όταν η ζημία αυτή προξενείται από χαλάζι ή παγετό, καθώς και από κάθε συμβάν, όπως λ.χ. η κλοπή, εκτός των περιλαμβανομένων στον αριθμό 8.

10. *Αστική ευθύνη από χερσαία αυτοκίνητα οχήματα*

    Κάθε ευθύνη που προκύπτει από την χρήση χερσαίων αυτοκινήτων οχημάτων (συμπεριλαμβανομένης και της ευθύνης του μεταφορέως).

▼B

11. *Αστική ευθύνη από αεροσκάφη*

Κάθε ευθύνη που προκύπτει από την χρήση αεροσκαφών (συμπεριλαμβανομένης και της ευθύνης του μεταφορέως).

12. *Αστική ευθύνη από θαλάσσια, λιμναία και ποτάμια σκάφη*

Κάθε ευθύνη που προκύπτει από την χρήση ποταμίων, λιμναίων και θαλασσίων σκαφών (συμπεριλαμβανομένης και της ευθύνης του μεταφορέως).

13. *Γενική αστική ευθύνη*

Κάθε ευθύνη εκτός των αναφερομένων στους αριθμούς 10, 11 και 12.

14. *Πιστώσεις*

— μη φερεγγυότης,
— εξαγωγικές πιστώσεις,
— πωλήσεις με δόσεις,
— ενυπόθηκες πιστώσεις,
— αγροτικές πιστώσεις.

15. *Εγγυήσεις*

— άμεση εγγύηση,
— έμμεση εγγύηση.

16. *Διάφορες χρηματικές απώλειες*

— κίνδυνοι απωλείας επαγγελματικής απασχολήσεως,
— μη επάρκεια εισπράξεων (γενική),
— κακοκαιρία,
— απώλειες κερδών,
— τρέχοντα γενικά έξοδα,
— απρόβλεπτες εμπορικές δαπάνες,
— απώλειες της εμπορικής αξίας,
— απώλειες μισθωμάτων ή εισοδημάτων,
— έμμεσες εμπορικές απώλειες, εκτός των αναφερομένων προηγουμένως,
— περιουσιακές απώλειες μη εμπορικές,
— άλλες περιουσιακές απώλειες.

17. *Νομική προστασία*

Νομική προστασία.

▼M2

18. *Βοήθεια*

Βοήθεια σε πρόσωπα που περιέρχονται σε δυσχερή θέση κατά τη διάρκεια μετακινήσεων ή απουσίας από την κατοικία ή από τον τόπο μόνιμης διαμονής τους.

▼B

Οι περιλαμβανόμενοι σε έναν κλάδο κίνδυνοι δεν δύνανται να ταξινομηθούν σε άλλο κλάδο εκτός των περιπτώσεων του σημείου Γ.

Β. **Ονομασία της αδείας λειτουργίας που παρέχεται ταυτοχρόνως για περισσότερους κλάδους**

Όταν η άδεια λειτουργίας αφορά συγχρόνως:

α) τους κλάδους υπ' αριθ. 1 και 2, παρέχεται υπό την ονομασία «Ατυχήματα και Ασθένειες»,

β) τους κλάδους υπ' αριθ. 1 (σειρά τέταρτη), 3, 7, και 10, παρέχεται υπό την ονομασία «Ασφάλιση αυτοκινήτων»,

γ) τους κλάδους υπ' αριθ. 1 (σειρά τέταρτη), 4, 6, 7 και 12, παρέχεται υπό την ονομασία «Ασφάλιση θαλάσσης και μεταφορών»,

δ) τους κλάδους υπ' αριθ. 1 (σειρά τέταρτη), 5, 7, και 11, παρέχεται υπό την ονομασία «Ασφάλιση αεροσκαφών»,

▼B

ε) τους κλάδους υπ' αριθ. 8 και 9, παρέχεται υπό την ονομασία «Πυρκαϊές και λοιπές ζημίες σε αγαθά»,

στ) τους κλάδους υπ' αριθ. 10, 11, 12 και 13 παρέχεται υπό την ονομασία «Αστική ευθύνη»,

ζ) τους κλάδους υπ' αριθ. 14 και 15, παρέχεται υπό την ονομασία «Πιστώσεις και εγγυήσεις»,

η) όλους τους κλάδους, παρέχεται υπό την ονομασία της εκλογής του ενδιαφερόμενου Κράτους μέλους και ανακοινώνεται στα λοιπά Κράτη μέλη και στην Επιτροπή της Κοινότητος.

Γ. **Παρεπόμενοι κίνδυνοι**

Η επιχείρηση που λαμβάνει την άδεια για ένα κύριο κίνδυνο που υπάγεται σε ένα κλάδο ή σε ομάδα κλάδων, δύναται ομοίως να καλύπτει τους κινδύνους συμπεριλαμβανομένους σε άλλο κλάδο χωρίς να απαιτείται άδεια για τους κινδύνους αυτούς όταν:

— συνδέονται με τον κυρίως κίνδυνο,

— αφορούν το αντικείμενο που καλύπτεται κατά του κυρίως κινδύνου, και

— καλύπτονται δια του ασφαλιστηρίου συμβολαίου, το οποίο καλύπτει τον κυρίως κίνδυνο.

▼M4

Πάντως, οι κίνδυνοι που περιλαμβάνονται στους κλάδους 14, 15 και 17 του σημείου Α δεν μπορούν να θεωρηθούν ως παρεπόμενοι κίνδυνοι άλλων κλάδων.

Πάντως, ο κίνδυνος που περιλαμβάνεται στον κλάδο 17 (ασφάλιση νομικής προστασίας) μπορεί να θεωρηθεί ως παρεπόμενος κίνδυνος του κλάδου 18, εφόσον πληρούνται οι όροι του πρώτου εδαφίου και ο κύριος κίνδυνος αφορά μόνο τη βοήθεια που δίνεται στα πρόσωπα που αντιμετωπίζουν δυσκολίες κατά τη διάρκεια μετακινήσεων ή απουσιών από την κατοικία ή τον τόπο μόνιμης διαμονής.

Η ασφάλιση της νομική προστασίας μπορεί επίσης να θεωρηθεί ως παρεπόμενος κίνδυνος υπό τις προϋποθέσεις του πρώτου εδαφίου, εφόσον αφορά διαφορές ή κινδύνους που προκύπτουν από τη χρήση θαλασσίων πλοίων σχετίζονται με τη χρήση αυτή.

▼M3

Δ. **Μέθοδοι υπολογισμού του αποθεματικού εξισορροπήσεως για τον κλάδο της ασφάλισης πιστώσεων**

Μέθοδος αριθ. 1.

1. Λαμβανομένων υπόψη των κινδύνων που περιλαμβάνονται στον ασφαλιστικό κλάδο που κατατάσσεται στο σημείο Α.14 του παραρτήματος (εφεξής καλούμενο «ασφάλιση πιστώσεως»), η επιχείρηση πρέπει να δημιουργήσει ένα αποθεματικό εξισορροπήσεως προορισμένο να καλύψει την τεχνική ζημία που ενδεχομένως θα προκύψει σε αυτό τον κλάδο στο τέλος της εταιρικής χρήσεως.

2. Το εν λόγω αποθεματικό θα λαμβάνει κάθε οικονομικό έτος το 75 % κάθε τεχνικού πλεονάσματος που προκύπτει στις ασφαλίσεις πιστώσεων, χωρίς όμως να υπερβαίνει το 12 % των καθαρών ασφαλίστρων ή εισφορών, μέχρις ότου το αποθεματικό φθάσει το 150 % του ψηλότερου ετήσιου ποσού καθαρών ασφαλίστρων ή εισφορών που εισπράχθηκαν κατά τη διάρκεια των πέντε τελευταίων εταιρικών χρήσεων.

Μέθοδος αριθ. 2

1. Λαμβανομένων υπόψη των κινδύνων που περιλαμβάνονται στον ασφαλιστικό κλάδο που κατατάσσεται στο σημείο Α.14 του παραρτήματος (εφεξής καλούμενο «ασφάλιση πιστώσεως»), η επιχείρηση πρέπει να δημιουργήσει ένα αποθεματικό εξισορροπήσεως προορισμένο να καλύψει την τεχνική ζημία που ενδεχομένως θα προκύψει σε αυτό τον κλάδο στο τέλος της εταιρικής χρήσεως.

2. Το ελάχιστο ποσό του αποθεματικού εξισορροπήσεως θα ανέρχεται σε 134 % του μέσου όρου των ετήσιων ασφάλιστρων ή εισφορών που εισπράχθηκαν κατά τη διάρκεια των πέντε τελευταίων εταιρικών χρήσεων, μετά την αφαίρεση των αντασφαλιστικών εκχωρήσεων και την προσθήκη των αντασφαλιστικών αποδοχών.

3. Το αποθεματικό αυτό θα τροφοδοτείται για καθεμία από τις διαδοχικές εταιρικές χρήσεις από εισφορά 75 % επί του ενδεχόμενου

▼M3

τεχνικού πλεονάσματος που θα προκύπτει στον εν λόγω κλάδο, μέχρις ότου το αποθεματικό φθάσει ή υπερβεί το ελάχιστο ποσό που υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2.

4. Τα κράτη μέλη θα μπορούν να καθιερώσουν ειδικούς κανόνες υπολογισμού για το ποσό του αποθεματικού ή/και το ποσό της ετήσιας εισφοράς που θα υπερβαίνει τα ελάχιστα ποσά που καθορίζονται στην οδηγία αυτή.

Μέθοδος αριθ. 3

1. Για τον ασφαλιστικό κλάδο που κατατάσσεται στο σημείο Α.14 (εφεξής καλούμενο «ασφάλιση πιστώσεως»), δημιουργείται αποθεματικό εξισορρόπησης προοριζόμενο να αντισταθμίσει το άνω του μέσου όρου ποσοστό ασφαλιστικών περιπτώσεων στον ανωτέρω κλάδο κατά τη διάρκεια ενός συγκεκριμένου οικονομικού έτους.

2. Το αποθεματικό εξισορρόπησης υπολογίζεται βάσει της ακόλουθης μεθόδου:

Όλοι οι υπολογισμοί αφορούν τα έσοδα και έξοδα του ασφαλιστή για τα οποία δεν υπάρχει αντασφάλιση.

Στο αποθεματικό εξισορρόπησης εισρέει, κάθε οικονομικό έτος, το τεχνικό πλεόνασμα λόγω ασφαλιστικών πληρωμών κάτω του μέσου όρου, μέχρις ότου το αποθεματικό επανέλθει ή φθάσει το ανώτατο θεωρητικό ποσό.

Υπάρχει τεχνικό πλεόνασμα όπου οι ασφαλιστικές πληρωμές του οικονομικού έτους υπολείπονται του μέσου όρου ασφαλιστικών πληρωμών της περιόδου αναφοράς. Το τεχνικό πλεόνασμα ισούται προς τη διαφορά αυτών των δύο μεγεθών, πολλαπλασιαζόμενη επί το ποσό των ασφαλίστρων που ανάγονται στο οικονομικό έτος.

Το θεωρητικό ποσό του αποθεματικού ισούται προς το εξαπλάσιο της συνήθους απόκλισης από το μέσο όρο των ασφαλιστικών περιπτώσεων της περιόδου αναφοράς, πολλαπλασιαζόμενο επί τα ασφάλιστρα που ανάγονται στο οικονομικό έτος.

Εάν σε ένα οικονομικό έτος παρουσιαστεί τεχνικό έλλειμμα, το ποσό αυτό καλύπτεται από το αποθεματικό εξισορρόπησης. Υπάρχει τεχνικό έλλειμα όταν οι ασφαλιστικές πληρωμές του οικονομικού έτους υπερβαίνουν το μέσο όρο. Το τεχνικό έλλειμμα αυτό ισούται προς τη διαφορά των δύο μεγεθών, πολλαπλασιαζόμενη επί τα ασφάλιστρα που ανάγονται στο οικονομικό έτος.

Ανεξάρτητα από τις διακυμάνσεις των ασφαλιστικών περιπτώσεων, στο αποθεματικό εξισορρόπησης εισρέει κάθε οικονομικό έτος ποσό τουλάχιστον 3,5 % του εκάστοτε ελαχίστου ύψους του, μέχρις ότου το αποθεματικό επανέλθει ή φθάσει στο ύψος αυτό.

Η διάρκεια της περιόδου αναφοράς κυμαίνεται μεταξύ 15 και 30 ετών. Δεν χρειάζεται να δημιουργηθεί αποθεματικό εξισορρόπησης αν στην περιόδο αυτή ο ασφαλιστής δεν υποστεί ζημία.

Το θεωρητικό ποσό του αποθεματικού εξισορρόπησης και οι αναλήψεις απ' αυτό μπορούν να μειώνονται όταν από το μέσο όρο ασφαλιστικών περιπτώσεων και τις σχετικές ασφαλιστικές πληρωμές κατά την περίοδο αναφοράς διαπιστώνεται μείωση των ασφαλιστικών κινδύνων.

Μέθοδος αριθ. 4

1. Για τον ασφαλιστικό κλάδο που κατατάσσεται στο σημείο Α.14 (εφεξής καλούμενο «ασφάλιση πιστώσεων») δημιουργείται αποθεματικό εξισορρόπησης με σκοπό την αντιστάθμιση των άνω του μέσου όρου ποσοστών ασφαλιστικών περιπτώσεων στον ανωτέρο κλάδο που προκύπτουν κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους.

2. Το αποθεματικό εξισορρόπησης υπολογίζεται βάσει της ακόλουθης μεθόδου:

Όλοι οι υπολογισμοί αφορούν τα έσοδα και έξοδα του ασφαλιστή για τα οποία δεν υπάρχει αντασφάλιση.

Στο αποθεματικό εξισορρόπησης εισρέει κάθε οικονομικό έτος το τεχνικό πλεόνασμα λόγω ασφαλιστικών πληρωμών κάτω του μέσου όρου, μέχρις ότου το αποθεματικό επανέλθει ή φθάσει το ανώτατο θεωρητικό ποσό.

Υπάρχει τεχνικό πλεόνασμα όταν οι ασφαλιστικές πληρωμές του οικονομικού έτους υπολείπονται του μέσου όρου των ασφαλιστικών πληρωμών της περιόδου αναφοράς. Το τεχνικό πλεόνασμα ισούται

▼M3

προς τη διαφορά αυτών των δύο μεγεθών, πολλαπλασιαζόμενη επί το ποσό των ασφαλίστρων που ανάγονται στο οικονομικό έτος.

Το ανώτατο θεωρητικό ποσό του αποθεματικού ισούται προς το εξαπλάσιο της τυπικής απόκλισης των ασφαλιστικών πληρωμών της περιόδου αναφοράς από το μέσο όρο των ασφαλιστικών πληρωμών, πολλαπλασιαζόμενο επί τα ασφάλιστρα που ανάγονται στο οικονομικό έτος.

Εάν σε ένα οικονομικό έτος προκύπτει τεχνικό έλλειμμα, το ποσό αυτό αφαιρείται από το αποθεματικό εξισορρόπησης, μέχρις ότου το αποθεματικό εξισορρόπησης φθάσει στο ύψος του ελάχιστου θεωρητικού ποσού. Υπάρχει τεχνικό έλλειμμα όταν οι ασφαλιστικές πληρωμές του οικονομικού έτους υπερβαίνουν το μέσο όρο. Το τεχνικό έλλειμμα ισούται προς τη διαφορά αυτών των δύο μεγεθών, πολλαπλασιαζόμενη επί το ποσό των ασφαλίστρων που ανάγονται στο οικονομικό έτος.

Το ελάχιστο θεωρητικό ποσό του αποθέματος ισούται προς το τριπλάσιο της τυπικής απόκλισης των ασφαλιστικών πληρωμών κατά την περίοδο αναφοράς από το μέσο όρο των ασφαλιστικών πληρωμών, πολλαπλασιαζόμενο επί το ποσό των ασφαλίστρων που ανάγονται στο οικονομικό έτος.

Η διάρκεια της περιόδου αναφοράς πρέπει να είναι τουλάχιστον 15 χρόνια και όχι μεγαλύτερη από 30 χρόνια. Δεν χρειάζεται να δημιουργηθεί αποθεματικό εξισορρόπησης αν κατά την περίοδο αναφοράς ο ασφαλιστής δεν υποστεί ζημία.

Μπορούν να μειωθούν και τα δύο θεωρητικά ποσά του αποθεματικού εξισορρόπησης, καθώς και τα ποσά που εισρέουν ή αφαιρούνται απ' αυτό, όταν προκύπτει από το μέσο όρο των ασφαλιστικών πληρωμών κατά την περίοδο αναφοράς και τις σχετικές ασφαλιστικές δαπάνες ότι περιλαμβάνεται στα ασφάλιστρα μια προσαύξηση ασφαλείας και ότι η προσαύξηση αυτή υπερβαίνει κατά περισσότερο από 150 % την τυπική απόκλιση των ασφαλιστικών πληρωμών κατά την περίοδο αναφοράς. Στην περίπτωση αυτή, τα ως άνω ποσά πολλαπλασιάζονται επί το πηλίκο της τυπικής απόκλισης πολλαπλασιαζόμενης επί 1,5 προς την προσαύξηση ασφαλείας.